

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTEȘC CELE BUNE.”

Anul XVI.

CELOR CE BINEVESTEȘC PACE.

No. 8.

Conferința Generală A. Z. Ș.

Delegați din toată lumea la Conferința Generală

CUPRINS:

A patru zeci și treia sesiune a Conferinței Generale A. Z. Ș.

A patru zeci și treia sesiune a Conferinței Generale A. Z. Ș.

Hotărâre de mulțumire

Păstrarea și întărirea membrilor

O scrisoare de salutare

Ziua „Educației“

Progresul lucrării noastre de educație

Tinerii chemați să fie purtători de sarcini

Să grăbim venirea Mântuitorului

Institutul Biblic și progresul lucrării

O amintire plăcută

Scrisoare deschisă . . .

Prin Isus la biruință

Purtarea în casa Domnului

Conferința Moldova de Sud

Minunea dela Cahul

Important

Adormiți în Isus

Diverse

Din toate părțile lumii, unde se află Adventiști de Ziua Șaptea, au venit în orașul San-Francisco din America de Nord delegați cari să ia parte la cea de a patruzeci și treia sesiune a Conferinței Generale A. Z. Ș. Sesiunea aceasta trebuia să se țină acum doi ani dar din cauza stării grele financiare a trebuit să se amâne pentru ca făcându-se în felul acesta economie să se poată susține mai departe lucrarea misionară.

Delegații la această adunare generală reprezintă uniunile din care este formată Conferința Generală, precum și instituțiile și departamentele generale. Rostul acestei adunări generale este de a se face planuri și de a se lua hotărâri pentru o mai bună organizare a lucrării în lumea întreagă; de a se alege persoanele cari să îndeplinească diferitele slujbe în decursul următorilor patru ani, la Conferința Generală. Lucrarea de făcut la o asemenea adunare generală nu se sprijină pe puterile slabe ale unui om, oricât de dotat ar fi el, ci pe prezența lui Dumnezeu în diferitele consfătuiri ale celor cu răspundere. Aceasta este unica noastră siguranță: prezența lui Dumnezeu la conducerea lucrării Sale.

Atât orașul San-Francisco, cât și Statul American California au făcut o primire plină de simpatie pentru Adventiștii de Ziua Șaptea adunați acolo pentru a plănui lucrarea lor. În diferite locuri se puteau ceti placarde cu urări de bun venit pentru congresiști. Era impresionant de văzut sala cea mare unde erau adunați delegații. Nu exista continent sau parte din continent care să nu fie reprezentată. Oamenii din diferite rase, din diferite popoare, cu diferite feluri de viețuiri, din toate felurile de climate, erau adunați cu un singur scop, într'un singur loc: să caute pe Dumnezeu și să ceară puterea Lui pentru a duce la încheiere lucrarea de proclamare a întregitei solii ingerești care trebuie să pregătească un popor care să fie gata

să întâmpine pe Mântuitorul la apropiata Lui arătare. Steaguri ale diferitelor State reprezentate acolo împodobeau sala. Tricolorul țării noastre era la loc de cinste. Interesant este faptul că și de astădată sala aceasta mare împreună cu toată clădirea care formează Auditoriul Civic din San-Francisco au fost puse gratuit la dispoziția Adventiștilor de Ziua Șaptea de către oraș. Tot gratuit a mai fost pusă la dispoziția tineretului nostru biserica Metodistilor pentru a ține adunările lor speciale în Sabat. Numărul celor ce au participat în Sabat la adunare, după aprecierile făcute a trecut de 15.000. Era foarte mișcător de privit la această mare mulțime de credincioși cari cântau cu o inimă și cu un glas imnurile creștine. În ce privește numărul de delegați este cel mai mare care a luat vreodată parte la o asemenea adunare.

Cuvântarea de deschidere a președintelui

Conferinței Generale, fratele C. H. Watson, care a servit lucrarea în decursul ultimilor șase ani, a început astfel: „Iubiți frați și iubite surori, delegați la această a patruzeți și treia sesiune a Conferinței Generale. Vă salut cu iubire în Domnul Isus, plin de bucurie pentru că ați venit aci și cu dorința sinceră ca inima voastră să fie umplută din belșug prin această adunare laolaltă pentru cercetarea lucrării Domnului și adâncirea sfântului Său Cuvânt. Cuvintele din 2 Cronici 14, 11: „Doamne, pentru Tine nu este greu de a da ajutor, fie că sunt mulți, fie că sunt fără putere“, au fost cetite la început. Fratele Watson a spus între altele în cuvântarea sa:

„Dela data celei din urmă Conferințe Generale au trecut șase ani plini de evenimente. Ei au fost pentru toată lumea plini de suferință, de mari încercări, de schimbări nenorocite, de mari primejdii, și de necazuri cum nu s'au mai pomenit. Toate acestea au arătat

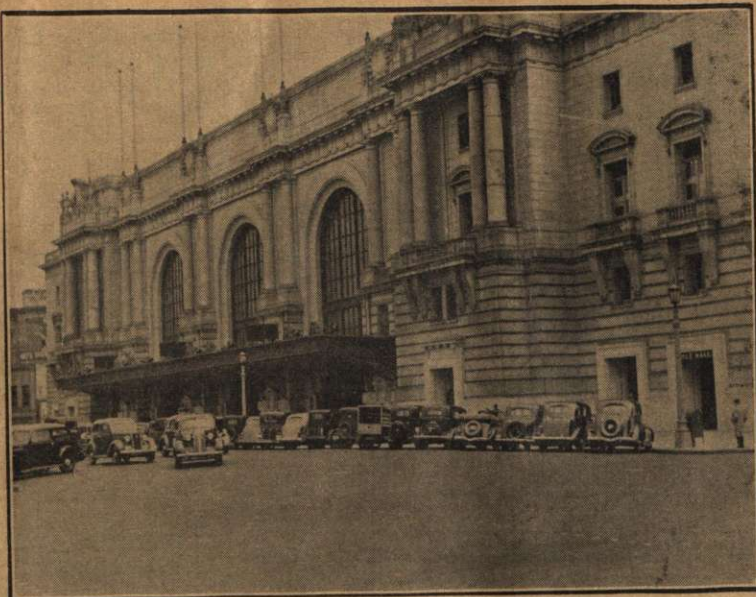
cât se poate de clar că venirea Mântuitorului s'a apropiat. Niciodată așteptătorii celei de a doua veniri nu au fost martori la împlinirea de profeții ca tocmai în anii aceștia. Anii aceștia au pus la încercare chiar și trăinicia lucrării noastre mondiale. În 1930 lumea a intrat în depresiunea economică cea mai grea și cea mai întinsă din câte au fost în vremurile moderne. În 1931 amenințarea dezastrului economic plutea înspăimântătoare asupra tuturor țărilor. În următorii trei ani lumea financiară s'a aflat în haos, uneori atât de viu încât amenința cu prăbușirea întregii lumi financiare.

„Această depresiune financiară nu a întârziat să influențeze și lucrarea noastră, deoarece veniturile au scăzut până am rămas numai cu două treimi din ceea ce primeam mai înainte. Din cauza acestei sarcina care a revenit tuturor administratorilor noștri a fost destul de grea pentru a echilibra cheltuielile față de această nouă situație. Domnul a fost îndurător și ne-a trecut cu bine dincolo de Marea Roșie a greutăților financiare, și avem acum motiv de a mulțumi lui Dumnezeu pentru că lucrarea Lui se află nesdruncinată, și fără a fi fost nevoie de a da undeva semnalul de retragere.

„Pentru a face față situației nu am recurs la împrumuturi, ci am redus cheltuielile.

„Cu toate că am avut aceste greutăți, lucrarea noastră nu a scăzut. În decursul acestor ani s'au adăugat nouăzeci de mii de membri la numărul de mai înainte, am organizat patruzeci și patru de instituții noi, am clădit peste o mie de capele noi, am întemeiat patruzeci și opt de misiuni noi, am ajuns să sporim numărul limbilor folosite la predicarea Evangheliei cu o sută douăzeci și două, am pătruns în 184 țări și insule noi, și am sporit numărul lucrătorilor noștri cu 654. Așa dar dezastrul care ne amenința s'a dovedit pentru lucrarea Domnului o binecuvântare.

„Faptul că am fost în stare să progresăm în toți anii aceștia se datorește în totul binecuvântării îmbelșugate pe care Dumnezeu a revărsat-o asupra poporului Său și credincioșiei și sacrificiului lucrătorilor Săi și poporului Său din lumea întreagă. De asemenea faptul că bărbații cari au fost mai

Auditoriul Civic din San-Francisco.

înainte la cârma lucrării au pus temelii solide, a făcut ca această lucrare să stea neclintită când a bătut furtuna.

„În față ne stă o mare lucrare. Este plin de îmbărbătare faptul că lucrarea de pregătire a oamenilor pentru a doua venire a Mântuitorului se face în cinci sute șaptezeci și trei de limbi, că în fiecare lună două popoare noi ajung să audă solia, și că în fiecare săptămână se adaugă patru sute patru credincioși noi. Este de asemenea plin de îmbărbătare faptul că popoare care până acum nici nu voiau să știe de Evanghelie întind mâinile ca să o primească, și că porți noi se deschid în fața slujitorilor Evangheliei. Văzând lucrurile acestea pretutindeni, suntem constrânși să credem că Domnul Se pregătește să facă repede lucrarea Lui pe pământ, scurtând-o în dreptate, și pregătindu-Și un popor în toate locurile în vederea apropiatei Lui veniri.

„Ceea ce ne este necesar pentru a fi în stare să facem datoria noastră este: *Mai întâi o înzestrare cu o putere de sus.* Imprejurările sunt de așa natură pe întreaga față a pământului, și situațiile și problemele sunt așa de grele încât dacă vrem să avem mai departe succes trebuie să depindem în totul de conducerea lui Dumnezeu prin Duhul Lui cel Sfânt. Niciun fel de organizație și mașinărie nu este în stare să fie locul Duhului Sfânt.

„A doua noastră mare nevoie este de a avea *mai multă credință*: credință în Dumnezeu, în Sfântul Lui Cuvânt și în hotărîrea Lui de a încheia lucrarea. Lumea a pus oarecari lucruri în locul credinței. Noi nu putem îndrăzni să o copiem, Ea a ridicat rațiunea omenescă mai pe sus de cuvântul lui Dumnezeu. Noi dimpotrivă trebuie să fim oamenii unei credințe tari în Dumnezeu, și să rugăm pe Dumnezeu să ne sporească credința.

„A treia noastră mare nevoie este *o nouă și mai bogată experiență în Evanghelia* pe care o vestim omenirii. Nu trebuie să fie deosebire între solia pe care o vestim și viața noastră. Adevărul trebuie să curățască viața noastră, să ajungem acolo încât să fim și mai mult consacrați și devotați lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu poate să ne ajute la aceasta.”

În tonuri pline de încredere în conducerea lui Dumnezeu s'a auzit

Glasul secretarilor Conferinței Generale

Fratele M. E. Kern, secretarul Conferinței Generale a avut de prezentat un minunat raport. „150.000 de suflete cari acum șase ani erau fără de nădejde în lumea aceasta”, zice el, „se bucură astăzi în nădejdea fericită a celei de a doua veniri a Mântuitorului”. Fără îndoială că lucrul acesta este de foarte mare

insemnătate și cere din partea bisericii multă grijă. În anii despre cari se raportează au fost trimiși nu mai puțin de 612 misionari noi, cam 104 pe an.

„Ne putem bucura în Domnul“, a spus fratele Kern, „pentru faptul că nici războiul mondial, care a făcut să se prăbușească lumea încreagă, nici criza financiară care a urmat, nu au oprit mersul de înaintare al soliei advente în lucrarea ei de mântuire pentru o lume pierdută“.

Pentru mai buna înțelegere a dezvoltării lucrării advente s'a prezentat și o hartă luminată a întregului pământ, lungă de șase metri și înaltă de doi metri și jumătate. Prin lămpi electrice cari se aprindeau atunci când le venia rândul se arăta progresul lucrării d'n zece în zece ani începând cu anul 1840. Atunci era numai o singură lumină, dar pe măsură ce timpul a înaintat luminile au început să se înmulțească în chip uimitor, până când în cele din urmă aproape întreaga față a pământului a ajuns să fie punctată cu lumini aprinse.

Fratele W. E. Nelson a dat apoi raportul despre lucrarea de educație pe care o facem pe întreaga față a pământului. Toate școlile pe cari Adventiștii de Ziua Șaptea le întrețin pe întreaga față a pământului contribuie puternic la ducerea soliei despre apropiata venire a Mântuitorului.

Fratele J. L. Shaw care timp de patrusprezece ani a fost casier al

Conferinței Generale, a arătat convingerea sa că nu au trecut zilele când se săvârșesc minuni deoarece Domnul ne-a ajutat să facem o lucrare mai mare cu venituri mai mici. Progresul acesta se datorește în primul rând binecuvântărilor lui Dumnezeu și apoi spiritului de dărnicie și sacrificiu al copiilor lui Dumnezeu de pe pământ, potrivit cu planurile arătate de Dumnezeu în Biblie. Apoi faptul că în regulamentul Conferinței Generale a fost mai de mult precizată nevoia de a se face rezerve așa cum Iosif a făcut în Egipt, anii de criză au fost trecuți cu posibilitatea ca lucrarea să-și păstreze pasul de înaintare.

Săptămâna de sacrificiu care a fost introdusă în planurile noastre în 1922 și prin care toți lucrătorii erau chemați să sacrifice salariul lor pe o săptămână și la care plan și membrii comunităților noastre au înțeles să se alăture a dat posibilitatea ca lucrarea crescândă să aibă mijloace necesare. Bunul Dumnezeu a arătat mila Lui față de lucrare prin aceea că a făcut ca rezervele să poată fi așa fel asigurate încât lucrarea lui Dumnezeu să nu aibă aci nici o pierdere.

Fratele Shaw a mai arătat și situația financiară a diferitelor ramuri de lucrare cum ar fi de exemplu școlile, editurile și sanatoriile.

Fratele J. A. Stevens secretar pentru departamentul Misiunii Interne a arătat dezvoltarea lucrării misionare pe care o săvârșesc mem-

brii comunităților noastre și a atras atenția la o ramură de lucrare care a însemnat mult pentru omenire în anii aceștia de depresiune financiară, și anume lucrarea de binefacere. Prin Cercurile Tabita și prin Societățile de Binefacere au fost ajutate milioane de persoane cuprinse de sărăcie. Lucrarea aceasta trebuie să se întindă și mai mult pentrucă mizeria și sărăcia nu au încetat. Fratele Stevens a arătat cu bucurie activitatea sporită a membrilor noștri în slujba Domnului Hristos și a omenirii suferinde.

Fratele C. E. Weaks, secretarul departamentului publicațiilor, a arătat cum cărțile cari cuprind solia despre a doua venire a Domnului Hristos își fac intrarea în toate locurile. „Malaria și alte feluri de friguri nu le pot opri. Ele nu cer concediu. Nu-și iau timp de odihnă. Sunt todeauna la postul lor, gata să vorbească inimilor. Ele nu cer niciun fel de plată pentru lucrarea pe care o fac“. „În acești ultimi șase ani“, spunea fratele Weaks, „cei 3000 de colportori ai noștri s'au aflat în împrejurările cele mai grele, având să se întâlnească zi după zi și an după an cu oameni cari vorbeau numai despre lipsă de lucru, lipsă de bani și lipsă de cele necesare pentru viață. A fost nevoie de mult devotament din partea lor pentru ca să rămână în câmp. Ei nu se plâng de greutatea pe cari au să le întâmpine“.

Un grup de bătrâni pionieri la Conferința Generală San-Francisco.

Țintele pentru viitor sunt:

„Reinviorarea lucrării de vânzare a scrierilor mari. 2) O mai mare răspândire a revistelor. Folosirea metodei combinate ca acolo unde se vinde o carte mare să se plaseze și un abonament la una din revistele noastre. 3) Inscrierea multor tineri în lucrarea de colportaj. 4) Dezvoltarea de conducători.

Multe suflete sunt câștigate la credință datorită lucrării pline de râvnă a acestor purtători ai soliei advente.

„La sfârșitul anului 1935“, spune fratele H. E. Rogers, secretarul statistic al Conferinței Generale, „lucrarea adventă se săvârșea în 353 țări și insule diferite, de către 25.000 lucrători evangheliști și lucrători în instituții, cari foloseau 577 limbi și dialecte. Sporul acesta s'a arătat mai ales în ultimii cincisprezece ani, și se prea poate că sporul acesta este mai mare decât cel realizat de oricare altă mișcare în același răstimp. Sporul de limbi dela ultima adunare generală până acum a fost de 183, sau o limbă nouă adăugată la fiecare douăsprezece zile. Sporul în ce privește țările și insulele în care a început lucrarea în anul 1935 a fost de 28, iar al limbilor noi în același an, 34.

„Lucrarea aceasta se săvârșește în lumea întreagă prin douăsprezece diviziuni cari cuprind 69 uniuni, 146 conferințe locale, și 320 misiuni, — un total de 547 organizații misionare, folosind 11.600 evangheliști, cu 443 instituții asociate cu cari sunt în legătură 13.400 lucrători, — un total de 25.000 lucrători diferiți folosiți de comunitatea noastră în toate ramurile de lucrare, sau un lucrător activ pentru fiecare 18 membri ai comunității. În afară de aceștia mii de membri laici folosesc timpul lor liber pentru a da ajutor la vestirea Evangheliei.

La 31 Decembrie 1935, numărul membrilor în cele 8.000 comunități ale noastre pe fața întregului pământ a fost de 422.968. Acesta este un câștig de 123.413 în lumea întreagă pentru ultimii ani. Acest număr este egal cu acela al tuturor adventiștilor de pe întreaga față a pământului în anul 1914, adică la șaptezeci de ani după începerea mișcării advente.

„Niciodată lucrarea noastră nu a fost la dezvoltarea pe care o are acum. Motivul care ne îndeamnă în lucrarea aceasta este porunca Domnului Hristos: „Mergeți în toată lumea și faceți ucenici toate popoarele“.

Spiritul adunărilor

Toți cei cari au venit la adunările Conferinței Generale erau mânăși de dorul de a cunoaște mai de aproape cum merge lucrarea Domnului, și de a prinde acele puteri necesare pentru a face o lucrare mai bună pentru Mântuitorul.

În fiecare dimineață, la locașul său, fiecare căuta pe Dumnezeu, apoi la ora opt delegații se adunau

J. L. McElhany
noul președinte al Conferinței
Generale

în sala cea mare unde în primul rând avea loc un studiu biblic prezentat de persoane cu răspunderi de seamă în lucrarea Domnului.

Fratele I. H. Evans a vorbit despre „Făgăduința Duhului Sfânt“. Dânsul a atras atenția la profeția din Maleachi cu privire la venirea din nou a lui Ilie, și de asemenea la pasagiul din Ioel, cu făgăduința: „Voiu turna din Duhul meu asupra tuturor făpturilor“. Fratele Evans a descris în chip viu experiențele vieții lui Ilie, și a prezentat o descriere impresionantă a împlinirii venirii lui Ilie în lucrarea mondială

adventă din zilele noastre, cu ultima vestire a Evangheliei.

Tot astfel în celelalte dimineți au urmat alți vorbitori cu alte subiecte.

Fratele McElhany a făcut un puternic apel de întoarcere la Dumnezeu.

„Cereți dela Domnul ploaie în timpul ploiei târzii“, este textul pe care l-a folosit. Zah. 10, 1. Avem nevoie de puterea Duhului Sfânt“, a spus el, „dar Dumnezeu dorește ca noi să-L cerem. Dumnezeu așteaptă să umple vieța noastră cu puterea Lui, dar trebuie să cerem cu sinceritate, și cu adevărată întoarcere la El și pocăință față de păcatele noastre. Fapt. 2, 19. Acesta a fost secretul succesului nimitor pe care l-au avut primii creștini. Același secret ne va da și astăzi succesul. Lucrarea de pocăință, o adevărată minune dela Dumnezeu, este o lucrare individuală și personală. Nimeni nu se poate pocăi pentru altul, sau în locul altuia. Lucrul acesta de altfel trebuie să-l facem în fiecare zi — să progresăm în fiecare zi, în ce privește cunoașterea de Dumnezeu, cunoașterea harului Lui, și în experiența cu puterea Lui Mântuitoare.

F. M. Wilcox, care servește în biserica noastră din timpul sfârșitului ca un glas de avertizare a făcut să răsună din nou apelul din Ier. 6, 16 pentru a căuta din nou cărările cele vechi și de a așeza din nou vechile idealuri. Expunerea lui onestă și lipsită de teamă, despre starea comunității a impresionat pe toți cei cari au fost de față. Convingerea lui despre primejdia căsătoriei cu necredincioșii, despre divorț, liberalismul înșelător, asemanarea nefolositoare cu lumea în ce privește lucrarea noastră de educație, supra centralizarea în biserică, instituții și autoritate, au aflat un sincer răspuns din partea întregii adunări. Din toate părțile se auzeau aprobări călduroase.

Fratele W. A. Spicer, a vorbit despre „Nașterea Soliei Advente“ din Biblie. Adesea, în vremuri de criză Cuvântul lui Dumnezeu a înviat și a pornit viu să lucreze pentru neamul omnesc. Era profetizat că trebuie să aibă loc pe fața pământului o mare mișcare pentru așteptarea celei de a doua veniri a lui Hristos, și Cuvântul lui Dumnezeu, la timp potrivit, a dat naș-

tere acestei mișcări. O mică grupă de așteptători ai Mântuitorului în 1844 au aflat adevărul despre poruncile lui Dumnezeu. În altă grupă în același an s'a înțeles serviciul din sanctuarul cetesc, și o altă grupă a avut în sânul ei persoana care a fost folosită de Dumnezeu apoi pentru a descoperi voia Lui pentru aceste vremuri. Oamenii cari au fost începători ai acestei mișcări erau plini de râvnă. Luminăți de Duhul Sfânt ei au fost în stare să alcătuiască un sistem logic și armonios de adevăr care conduce dela 1844 până în interiorul Noului Ierusalim.

Fratele W. W. Prescott în tema cu titlul „*Inima Evangheliei*” a pus cinci întrebări: 1. Ați predat vieța voastră veche lui Hristos? 2. Ați primit Duhul Sfânt? 3. Cunoașteți pe Hristos și puterea învierii Lui? 4. Puteți să mărturisiți că ați fost răstigniți împreună cu Hristos și că nu mai trăiți voi ci că Hristos locuiește în voi? 5. Sunteți gata să întâmpinați pe Domnul cu bucurie?

Creștinismul este o experiență reală. Credința noastră trebuie să se agațe de o persoană și această persoană este Hristos. Creștinismul este ceva mai mult decât o filosofie, mai mult decât o teorie, este vieață, și nu numai simplă vieață, este însăși vieața lui Hristos.

Fratele Meade McGuire a vorbit despre „*Credincioșia lui Moise*” ca o pildă pentru noi. Lui Moise i-a fost cu puțință să fie credincios numai datorită faptului că el s'a legat strâns de Dumnezeu. Multe greutăți și multe turburări s'ar putea evita în sânul comunității dacă s'ar manifesta același sentiment de credincioșie față de Dumnezeu și devotament față de poporul Lui. Toți slujbașii bisericii sunt provocați de pilda lui Moise să fie la fel de credincioși în însărcinările lor.

Dr. A. W. Truman a prezentat un studiu întemeiat pe cele din 1 Tes. 5, 23. Se atrage atenția la faptul că reforma sanitară este o parte integrantă din solia adventă. Ceea ce ne trebuie nu este mai multă lumină, ci o mai de aproape urmare a luminei pe care o avem.

Una din cele mai constrângătoare și mai spirituale predici ținute la această Conferință a fost aceea prezentată de fratele F. L. Peterson, conducătorul departamentului pentru negri. „*Impreună moștenitori cu Hristos*”, a fost subiectul acestei teme. Isus Hristos

a ajuns Fiu al omului pentru ca să poată readuce pe om în familia lui Dumnezeu, și pentru ca în cele din urmă El să poată înfățișa familia Sa, Tatălui. El a ajuns Fiu al omului pentru ca noi să putem ajunge fiii ai lui Dumnezeu, și El nu se rușinează ca să ne numească frați. (Ebr. 2, 11).

Fiecare adunare de aceasta era urmată de adunări pe grupe. Reprezentanții diferitelor diviziuni mondiale erau grupați în săli mai mici Acolo avea loc serviciul de consacrare, mărturisire și rugăciune. Am fost foarte mult ajutat de adunările acelea în cari rugăciunile fierbinți de cerere și de mijlocire, mărturisirile și căutările după ajutor dela Dumnezeu, după o cunoaștere mai de aproape a Lui și a harului Lui, însoțite de lacrimi fierbinți, adunau laolaltă sufletul sutelor cari se plecau înaintea lui Dumnezeu. Poporul era o inimă și un gând căutând fața lui Dumnezeu și ajutorul Lui. Această mi-a părut partea cea mai de seamă a întregului șir de felurite adunări. Aș fi considerat ca o mare pagubă absența tocmai dela aceste adunări. Bunul Dumnezeu a ascultat rugăciunile și a împlinit cererile. Toți cei cari L-au căutat au pornit acasă îmbogățiți cu noi experiențe și cu siguranța că pe întreaga față a pământului, în toată mișcarea adventă domnește același simț și aceeași siceritate și aceeași încredere în unicul sprijin și călăuzitor, Dumnezeu.

Văzând spiritualitatea acestor adunări nu este de mirare că lucrarea atât în comitete cât și în adunările pline a fost caracterizată printr'un deosebit spirit de conlucrare. Este adevărat că unele comitete pregătitoare au avut mult de lucru, dar aceasta pentru că lucrul era greu deoarece câmpul era întins și lucrători puțini. În cele din urmă s'a putut vedea că Dumnezeu are pregătit de mai înainte omul potrivit pentru locul potrivit.

In ziua de Sabat

Două Sabate au fost cuprinse de adunarea Conferinței Generale.

În primul Sabat dimineața a vorbit fratele C. H. Watson pornind dela textul Isa. 59, 20. Fratele a făcut un apel stăruitor ca să se înțeleagă timpurile în cari trăim și să se facă o consacrare completă pentru lucrarea care ne stă în față. Fratele Watson a amintit gravitatea

timpului în care trăim și împlinirea semnelor prezise de mult, a vorbit despre propria noastră stare de nepăsare, și despre intensitatea crizei în care ne aflăm. Stările de lucruri din lume ne provoacă la o consacrare deplină pentru lucrarea deosebită ce ne stă în față. Nevoia noastră cea mai mare nu este de bani, sau de lucrători sau de organizație complicată, ci este „aceea experiență sufletească ce va îngădui puterii lui Dumnezeu să lucreze neîmpiedecat, prin noi”. Se cere acum dela întreg poporul o despărțire desăvârșită de lume. „Ceea ce Dumnezeu cere dela noi nu este o vieață morală decăzută, nu oameni lumești cu mască de evlavie, nu necredință față de religia noastră, nu scuze față de greșelile noastre, ci trăire din toată inima pentru Dumnezeu”. Apelul la reconsecrarea făcut de fratele Watson a fost urmat de un cordial răspuns din partea miilor de persoane cari se aflau în auditoriu.

În ultimul Sabat, fratele J. L. McElhany, președintele Conferinței Generale, a ținut o predică puternică și plină de inspirație. Dânsul a amintit de sacrificiile pe cari biserica adventă le-a făcut până acum în oameni și mijloace. „Mii de morminte au fost săpate pentru misionari, dar alții au fost găta să ia locul celor căzuți la datorie”. „În mometul acesta ne aflăm la o răscruce cu lucrarea noastră. O nouă epocă ne stă în față. Să zicem că am făcut de ajuns? sau să mergem înainte pentru noi împliniri de fapte în slujba lui Dumnezeu?” Natural că la această întrebare nu este decât un singur răspuns. La invitația președintelui o colecție vioasă a arătat că spiritul de sacrificiu nu este mort în rândurile credincioșilor și lucrătorilor comunității Adventiștilor de Ziua Șaptea.

Cele douăsprezece diviziuni ale Conferinței Generale

Teritoriul asupra căruia se întinde lucrarea misionară și de binefacere a Adventiștilor de Ziua Șaptea, este împărțit în douăsprezece părți. Fiecare parte își are, sub conducerea Conferinței Generale, organizația ei aparte. Conducătorii acestor douăsprezece diviziuni au avut de prezentat câte un raport despre înaintarea lucrării în teritoriile lor respective. Greu le-a

fost să concentreze, în timpul relativ scurt care le-a stat la îndemână, lucrarea măreață pe care Spiritul lui Dumnezeu a făcut-o în acele locuri în decursul celor șase ani trecuți. Pentru a se face mai ușor înțelese rapoartele și pentru a se da dovezi pipăibile s'au folosit aparatele de proiecții prezentându-se prin filme scene din viața misionarilor și a credincioșilor din părțile lor de lucru. Tablourile mișcătoare în deosebi dădeau ocazia de a vedea viața aproape de realitatea ei. Apoi delegații din câmpurile misionare ne-au dat ocazie să cunoaștem costumele pe cari le poartă oamenii prin locurile pe unde lucrează ei ca misionari. O bună grupă de delegați indigeni din diferite neamuri au fost acolo pentru a exprima mulțumirea lor înaintea lui Dumnezeu cu privire la ajutorul ce le-a fost dat de Evanghelie. Mărturisirile lor erau foarte mișcătoare.

Diviziunea Sud-europeană. Prin glasul fratelui A. V. Olson, președintele Diviziunii Sud-europene, s'a arătat cum Bunul Dumnezeu a ajutat, și cu toate că lucrarea a avut de trecut prin mari dificultăți, din pricina stărilor de frământare din cuprinsul teritoriului ei, a mers înainte cu putere. În decursul ultimilor șase ani au fost primiți prin botez și voi 16.384 membri. Dela data organizării Diviziunii numărul membrilor a crescut dela 14.644 la 25.816. În acest răstimp s'a început lucrarea în Insulele Seychelles, Madeira, Azore, Capului Verde, și Reunion. Noul misionari au fost trimiși în diferite câmpuri. S'a organizat și o uniune nouă. Cu toate greutățile financiare, clădiri noi valoroase au fost ridicate în diferite părți ale Diviziunii pentru a servi lucrării de educație, editură, sau de evanghelizare. Pentru toate aceste ajutoare avem să mulțumim Bunului Dumnezeu care nu a lăsat să cadă la pământ niciunul din cuvintele cele bune pe cari le-a spus.

Diviziunea Nord-americană. Președintele acestei Diviziuni, fratele W. H. Branson, a arătat că au avut șase ani minunați în ce privește lucrarea Domnului în cuprinsul teritoriului Diviziunii. Depresiunea a făcut necesar să se reducă până la aproape 50% numărul lucrătorilor, și inima conducătorilor lucrării a fost mult încercată. Unele organizații au fost contopite pentru a se reduce cheltuielile de admini-

Delegații Diviziunii Europene de Sud la Conferința Generală.

strație. Domnul însă a făcut ca lucrarea în cele din urmă să dea înainte. Școlile noastre sunt supra-pline de tineri cari se pregătesc cu râvnă pentru a fi de folos în lucrare acolo unde ar fi chemați. În anul 1930 un strigăt de alarmă a fost dat care ne-a chemat la mai multă râvnă pentru salvarea de suflete. De fapt tot prin „nebulnia predicării“ se va încheia lucrarea aceasta. În săli, pe străzi, prin biserici, prin școli, prin radio, zeci și zeci de predicatori de ai noștri cari înainte erau legați de datoriile lor pastorale au aflat timp de a predica Evanghelia. Bărbații noștri legați de lucrarea de administrație, conducătorii de departamente și fiecare ramură a lucrării au înțeles chemarea vremii și ca rezultat al lucrării 76.720 au fost primiți ca membri prin botez și vot. Trebuie să mulțumim lui Dumnezeu. Credința mea este că această criză prin care am trecut este o binecuvântare mascată. În decursul acestui timp am introdus o nouă ramură a lucrării și anume evanghelizarea prin radio. Peste patruzeci de conferințe din cuprinsul Diviziunii au oameni cari predică Evanghelia prin radio. Multe stațiuni dintre cari unele puternice fac să răsună solia adventă săptămână după săptămână. Deoarece în America de Nord aproape fiecare familie are un aparat de radio, sperăm ca într'un an de zile solia adventă să fie auzită în fiecare familie din America de Nord. Posibilitățile de a vesti solia prin radio sunt aproa-

pe fără hotare. Un fermier scria unuia din frații noștri: „Familia mea se găsește într'un loc izolat. Trăim departe, la țară... În locurile unde trăesc eu, transmisiile prin radio ajung târziu noaptea. (La 10 noaptea.) Ca unii cari suntem fermieri ne culcăm de vreme. Ne culcăm odată cu găinile. Dar în ziua când trebuie să se facă transmiterea prin radio, înainte de a ne culca punem ceasul deșteptător să sune la ora la care se face transmiterea prin radio, și la timp potrivit ne deșteptăm, ascultăm și apoi ne culcăm din nou. Suntem hotărâți să devenim membri ai Comunității Adventiștilor de Ziua Șaptea“. În felul acesta solia este dusă pe aripele aerului. Sboară în mijlocul cerului. Bunul Dumnezeu face minuni ca pe timpul apostolilor pentru a aduce sufletele în legătură cu Biserica Lui și a le hotărî să urmeze calea arătată de credința în Domnul Hristos și datoria de a păzi cele zece porunci. De acum înainte avem de așteptat lucrurile cele mai frumoase în dezvoltarea mișcării advente.

Diviziunea Sud-africană. Fratele J. F. Wright, vorbind despre lucrarea din cuprinsul acestei Diviziuni, a spus între altele: „Anul viitor vom celebra cincizeci de ani de lucrare în Africa de Sud. Avem acolo 26.167 membri botezați și 28.168 membri în pregătire pentru botez. Intr'adevăr, iubiți frați, lucrarea din Africa a prosperat în ultimii ani dincolo de așteptările noastre. Transformările pe cari le

lucrează Evanghelia acolo sunt minunate. Creștinii dintre negri sunt curați, cu o înfățișare plăcută, îmbrăcați în haine curate. Au părăsit suferințele și cuțitele lor. Înțeleg prețul creștinismului și al puterii care este în el. Ei se alipesc cu toată inima de Hristos. Convertirea lor este reală și se vede din dispoziția pe care o au de a suferi persecuție pentru credința creștină. Mulți au fost bătuți. Mulți au fost lipsiți de averile lor pământești. Mulți au fost aruncați în închisoare. Oamenii înțeleg ce fac, atunci când primesc credința. Noi nu ne grăbim cu primirea lor în comunitate, ci am putea spune că suntem chiar severi. Un mijloc care este de mare folos pentru unificarea credincioșilor sunt adunările anuale. Ținem adunări de felul acesta în toate câmpurile locale. La asemenea adunări au venit în anul 1933 un număr de 56.127; în anul 1934 au venit 72.000; iar în 1935 au fost de față 102.000. La un singur loc am avut anul trecut 17.000. Lucrarea medicală ne este de foarte mare ajutor. În Nyasaland conducem cea mai mare leproserie existentă. Guvernatorul ne-a vizitat și a folosit ocazia pentru a spune cuvinte de apreciere și a ne asigura ajutorul lui pentru dezvoltarea lucrării”.

Diviziunea Central-europeană. Fratele G. W. Schubert, președintele acestei Diviziuni, aduce salutări dela cei 52.000 membri din acest câmp. Dela 1930 s'au botezat 14.000 persoane. Stările de lucruri în cuprinsul acestui câmp sunt cele prezise de cuvântul profeției. Diversitatea limbilor aduce și pe aceea a mentalității și culturii. Expansiunea acestor populații educate și dense a format totdeauna o grea problemă. Apoi religia care este strâns legată de naționalitate cu toate principiile de libertate înscrise în constituții, încă aduce anumite stări de lucruri particulare acelor ținuturi. Dela început creștinismul a pretins pentru om libertatea de conștiință și așa au apărut conflictele dintre doctrine și principii. De multe ori persoane cu pretenții de educație nu pot face deosebirea între politică și religie, neștiind unde sfârșește una și unde începe cealaltă. O caracteristică a lucrării din această Diviziune este dezvoltarea însemnată ce a luat ramura de asistență socială, lucru care a și fost în general de un mare ajutor pentru vremuri ca acestea,

deoarece această ramură ne-a fost în chip deosebit recomandată prin Spiritul Profeției pentru timpul sfârșitului. Această lucrare face să aparam înaintea societății în forma noastră adevărată.

Slujbașii Conferinței Generale

Dela data adunării acestei Conferințe Generale începe un nou termen de serviciu de patru ani la Conferința Generală. Faptul că regulamentul prevede că aceeași persoană nu trebuie să slujească în același loc și în același serviciu la Conferința Generală mai mult de doisprezece ani, precum și starea de sănătate și vârstă înaintată a unor din vechii slujbași a făcut ca de data aceasta să fie aleși un mare număr de slujbași noi.

Președinte: J. L. McElhany; *Vice-președinți:* W. H. Branson, L. H. Christian, W. G. Turner; *Se-*

cretar: E. D. Dick; *Cassier:* W. E. Nelson; *Secretari pentru:* *Misiunea Internă:* Steen Rasmussen; *Misionarii Voluntari:* A. W. Peterson; *Școala de Sabat:* J. Adams Stevens; *Educație:* H. A. Morrison; *Ramura Medicală:* H. M. Walton; *Publicații:* C. E. Weaks; *Comisia Căminului:* A. W. Spalding; *Statistică:* H. E. Rogers.

Este de sigur așteptat să se aple și slujbașii dela Diviziunea noastră Sud-europeană. Schimbările aci sunt reduse. Iată lista completă:

Președinte: A. V. Olson; *Secretar:* W. R. Beach; *Cassier:* F. Brennwald; *Secretar de Câmp:* D. N. Wall; *Pentru:* *Publicații:* F. Charpiot; *Misiunea Internă și Misionarii Voluntari:* H. F. Brown; *Educație și Școala de Sabat:* W. R. Beach; *Libertatea Religioasă și Departamentul Medical:* Dr. J. Nussbaum.

Hotărâre de mulțumire

Noi, delegații adunați în a 43-a sesiune a Conferinței Generale, la San-Francisco, California, dorim să mulțumim Tatălui ceresc pentru conducerea Sa divină și grija Sa ocrotitoare asupra lucrării Sale în timpul ultimilor șase ani de criză financiară și de frământări internaționale fără precedent în lume. Îi mulțumim pentru mâna Sa călăuzitoare ce a fost peste lucrarea Sa; pentru că a făcut din această perioadă cea mai plină de roade în Istoria noastră în ce privește câștigarea de suflete; pentru că ne-a ajutat să ținem la posturile lor pe toți misionarii noștri, și pentru nouile câmpuri misionare în care am putut pătrunde. Îi mulțumim

pentru multele uși deschise cari ne așteaptă să intrăm. Îi mulțumim pentru progresul de care s'au bucurat instituțiile noastre în aceste timpuri de încercare. Îi mulțumim pentru spiritul de dărnicie de care au dat dovadă membrii noștri în acest timp de criză economică. Îi mulțumim pentru spiritul de unire care ne ține una în Hristos Isus, deși trăim între națiuni cari sunt în vrăjmășie unele față de altele.

Pentru acestea și pentru multe alte binecuvântări, aducem din toată inima mulțumirile noastre lui Dumnezeu, și ne consacram din nou în serviciul Său pentru terminarea lucrării Sale și pentru mântuirea omenirii.

INȘTIINȚARE

După cum s'a mai anunțat, pe data de 16—20 Septembrie, a. c., urmează să aibă loc în București adunarea generală a Uniunii Com. Ev. A. Z. Ș., din România. Pe lângă delegații oficiali se așteaptă ca și de astădată mulți credincioși de ai Comunităților noastre să ia parte. Toți doritorii de a participa vor încunoștiința de aceasta Conferința respectivă pentru a se putea lua măsurile necesare pentru găzduire. Adunările urmează să aibă loc în Sala Tomis. Pregătirea spirituală prin rugăciuni este foarte necesară.

Comitetul Uniunii.

Păstrarea și întărirea membrilor

Recunoscând că Bisericii lui Dumnezeu i s'a încredințat de către Domnul lucrarea de a duce Evanghelia oricărui neam, oricărei seminții, limbi și popor, slujbașii Conferinței Generale înainte de această sesiune a Conferinței Generale, au studiat cu rugăciune căile și mijloacele prin cari această prea solemnă lucrare încredințată oamenilor ar putea fi adusă la îndeplinire cât mai grabnic. Izvoarele de putere divină folosite lucrării noastre, cari, dacă ar fi asimilate, ne-ar face în stare să terminăm repede lucrarea, au fost puse la dispoziția noastră. Principiile de slăbire și actuala grea pierdere de membri, așa cum se văd în vieța bisericii noastre, au fost privite cu adâncă băgare de seamă, ba chiar cu multă alarmă. Răspunderea și remediul pentru actuala stare spirituală a unora dintre membrii noștri stă nu numai asupra predicatorilor, ci asupra întregii Biserici. Această mare solie despre a doua venire va fi dusă cu siguranță oricărei limbi și oricărui popor, dezvoltând o biserică unită în iubire frățească și pusă în mișcare de gândul lui Hristos și de spiritul Său de jertfire.

Notăm aceste cuvinte: „Nu numai asupra predicatorilor zace răspunderea de a merge să îndeplinească această însărcinare. Oricine a primit pe Hristos este chemat să lucreze pentru mântuirea semenilor săi“. — „Faptele Apostolilor“, p.

110. „Noi trebuie să fim canale sfințite, prin care vieța cerească trebuie să ajungă la alții. Duhul Sfânt trebuie să însuflețească și să stăpânească întreaga Biserică, curățind și cimentând inimile“. — „Mărturi“, Vol. IX, p. 20.

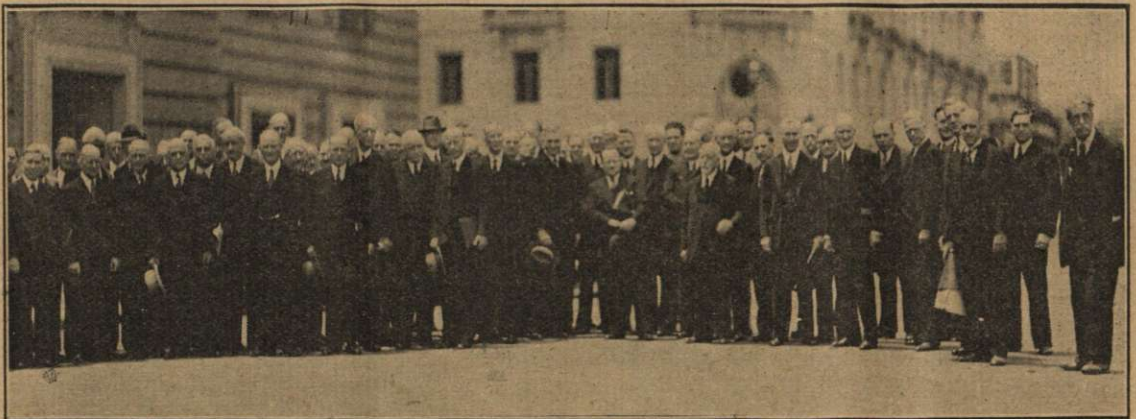
Având în vedere primejdiile amenințătoare din zilele noastre facem apel la frații noștri din toată lumea să se alăture delegaților acestei Conferințe Generale, începând din nou lucrarea de grabnică pregătire a oamenilor pentru a putea sta îmbrăcați în neprihănirea lui Hristos înaintea Sa când va veni.

Ca urmare a studiului nostru stărilor de lucruri întâmpinate de membrii noștri în legăturile lor de Comunitate, noi suntem adânc convinși că trebuie să se înceapă o mare reformă spirituală, pentru ca Biserica noastră să poată înainta „ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor“, „biruind și să biruiască“.

1. *Conducerea.* — Numai aceia ale căror inimi au fost create din nou de Dumnezeu și cari au „înțelegerea vremurilor, și știu ce trebuie să facă Izrail“, trebuie să fie aleși în slujba de conducători în vreuna din organizațiile sau instituțiile noastre. Când acei cari au de făcut alegerea conducătorilor sunt în legătură cu Dumnezeu, Duhul Sfânt îi va conduce astfel ca să aleagă bărbați și femei plini de Spirit Sfânt. Alegerea conducători-

lor trebuie să fie făcută pe temeiul sfințeniei vieții, purtării lor ireproșabile, și a pregătirii lor. Numai aceia cari sunt bine întemeiați în ce privește cunoștințele și în ce privește credința în solia ingerului al treilea trebuie să fie puși în poziții de răspundere. Lucrul acesta poate fi adus la îndeplinire numai de către conducerea slujbașilor Comunității cari vor urma îndemnul apostolului Pavel către bătrâni: „Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v'au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei“. Astfel de bărbați trebuie să fie formați pentru lucrarea lor de către slujbașii conferințelor și misiunilor prin sfaturi personale și prin adunările slujbașilor Comunității.

2. *Iubire frățească.* — Accentuăm din nou că idealul Bibliei de iubire frățească trebuie să fie menținut cu stăruință de fiecare membru al Comunității, căutând binele altui membru. Spiritul de cordială curtenie creștină se cere de sigur din partea fiecăruia față de toți cei din Comunitate, nu numai în formă ci și în spirit. Străinii trebuie să fie bine primiți. Recomandăm cu stăruință ca una sau mai multe persoane să fie alese în orice Comunitate. Datoria lor să fie de a primi pe toți străinii, invitându-i într'una din clasele școlii de Sabat,

Nouii slujbași ai Conferinței Generale.

Standul publicațiilor pentru orbi.

introducându-i între frați și surori, făcându-i astfel să se simtă ca acasă și invitându-i și pentru altă dată. Dacă noi ne-am umili înaintea lui Dumnezeu, și am fi amabili, curtenitori, iubitori și compătimitori, ar fi o sută de convertiri la adevăr, acolo unde acum este numai una". — „Mărturie”, Vol. IX, pag. 189.

3. Grijă pentru membrii absenți. — Când membri ai Comunității nu iau parte regulat la Școala de Sabat sau la adunările Cercului Tinerimii, trebuie să se cerceteze motivul unei astfel de absențe și să se depună toată stăruința pentru a încuraja pe aceștia să ia parte regulat la aceste servicii. În Comunitățile noastre mai mari s'ar putea alege un comitet care să ajute pe predicator și pe presbiter la supravegherea bunului mers spiritual al fiecărui membru. Fiecare membru al Comunității trebuie să fie vizitat cel puțin odată pe trimestru și persoane potrivite să fie însărcinate ca să viziteze pe cei ce par a fi în nevoie. Aceeași grijă pe care un păstor credincios o dovedește pentru fiecare oaie și miel ar trebui să fie dată pe față de către slujbașii Comunității față de membrii turmei lor.

4. Mâna comuniunii nu trebuie retrasă cu ușurință. — Niciun nume nu trebuie șters din registrul Comunității, până când nu s'a folosit orice sforțare posibilă pentru salvarea aceluia membru. Instrucțiunea dată în Biblie și în Spiritul pro-

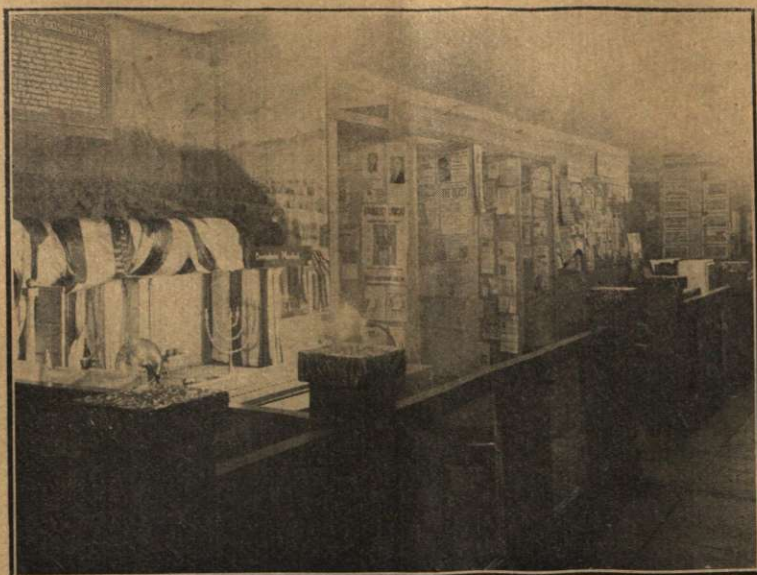
feției cu privire la această chestiune trebuie să fie respectată dacă Comunitățile noastre vor să fie factori câștigători de suflete.

5. Disciplina Comunității. — Bunul mers al membrilor Comunității a celor cari trăiesc în călcarea principiilor Evangheliei, după ce s'au depus eforturi credincioase și creștinești pentru a-i întoarce din rătăcirea căii lor. De aceea instrucțiunea Noului Testament cu privire la disciplina Comunității trebuie să fie observată cu atenție.

6. Copiii și tineretul nostru. — Ori unde îți întorci privirea sunt multe ispite ce duc tineretul nostru departe de Domnul. Băuturile alcoolice, tutunul, cinematograful, teatrul, spectacolele de joc, dansul și prietenii lumești iau un mare tribut din tinerii acestei generații cari ar trebui să meargă pe căile vieții veșnice. Comunitatea trebuie să fie arca de scăpare pentru copiii și tineretul nostru. Trebuie să rugăm cu stăruință pe Domnul ca să vină în ajutorul acestora cari sunt ispitiți și să pregătească un adăpost pentru sufletele lor. Nu trebuie să ne scutim de nicio sforțare spre a-i educa în credință și a sluji nevoilor lor spirituale. Ei trebuie să fie aduși înaintea Domnului în rugăciunile noastre particulare și publice.

7. O înaltă țință morală. — Imoralitatea, în toate formele ei seducătoare și urite este mereu, mereu, arătată în Sfintele Scripturi nu numai ca cea mai vițioasă pricină de slăbire a Comunității, ci este prezentată în deosebi ca semn al sfârșitului lumii. Comunitatea trebuie să se păzească de această îngrozitoare boală a sufletului, așa cum se manifestă nu numai în literatura și filmele destrăbălate, ci și pe multe alte căi cu un zel mai mare decât oricând în trecut.

8. Punctele de credință trebuie învățate. — Dovezile biblice despre punctele fundamentale ale soliei

Standul lucrării de evanghelizare: materialul intuitiv.

noastre trebuie să fie de mai multe ori învățate pentru ca toți membrii noștri să cunoască adevărul și să fie înrădăcinăți și întemeiați în credință. Ei trebuie să fie așa fel instruiți încât să fie „tari, neclintii, și să sporească totdeauna în lucrul Domnului“. Trebuie să se depună eforturi mai mari pentru ca fiecare membru al Bisericii să fie ținut tare în credință.

Unitatea mișcării Advente

Hristos a murit pentru întreaga omenire, și Evanghelia aparține de asemenea oricărui neam. La Dumnezeu nu este căutare la față: „El a făcut ca toți oamenii ieșiți dintr'unul singur, să locuiască pe toată fața pământului“. Spiritul Său se luptă cu toate făpturile, și cei cari-L primesc, din orice neam, sunt adoptați în familia Sa și devin o frăție creștină în toată lumea. Solia adventă este universală. Ea prezintă Evanghelia veșnică pentru această generație oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. Există o singură solie și o singură Biserică în toată lumea. Credința în această solie unește pe oamenii de orice rasă și culoare într'un singur corp al lui Hristos. „Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți suntem „una în Hristos Isus“.

Această mișcare adventă, sub conducerea lui Hristos, se conduce ca organizație, de către o Conferință Generală, de care stau legate

toate celelalte organizații ale noastre, așa cum stau ramurile într'un pom. Cu cât aceste organizații din diferite părți ale lumii vor sta mai strâns legate de Conferința Generală, cu atât mai bogate vor fi binecuvântările și cu atât mai mare va fi progresul ce va însoți această mișcare. Uniți în adevăr, putem să ne împotrivim oricărui atac din partea vrăjmașului.

De aceea

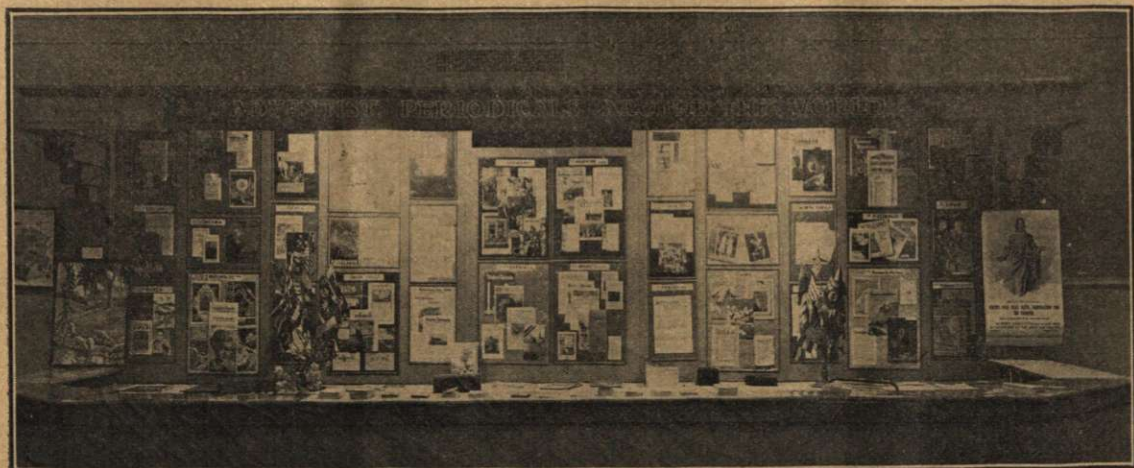
1. Trebuie să ne străduim neîncetat spre a stăpâni și a evita toate piedecile de naționalism, sentimente de rasă, sau independență, cari ar duce la despărțire și sfășiere. Nu trebuie să îngăduim spiritului de ambiție după slujbă, dorinței de a conduce, sau de dușmănie față de popoarele altor țări să pătrundă în inimile noastre. Mai degrabă, credința arzătoare în Dumnezeu, adâncă umilință a inimii, și încrederea reciprocă dovedită unii față de alții trebuie să pună în mișcare pe toți cei ce iau parte în această lucrare. Aceasta va aduce unire și succes.

2. Experiența multor ani a dovedit că unitatea în mișcarea ad-

ventă este cel mai bine păstrată atunci când se face o schimbare între lucrătorii diferitelor ținuturi, aducând astfel o diversitate de daruri și experiențe, și adaptând acestea stărilor și nevoilor fiecărui câmp. S'a văzut deseori că acolo unde un ținut se desparte, având lucrători dintre membrii săi, lucrarea noastră nu progresează, așa cum s'ar întâmpla dacă lucrurile ar sta altfel. Comitetul executiv al Conferinței Generale este compus din bărbați de diferite naționalități.

3. Deoarece sunt încă ținuturi și limbi unde n'avem nicio școală în care tineretul nostru să poată fi educat pentru lucrare, recomandăm să se studieze cu îngrijire importanța înființării și în aceste câmpuri, cât mai repede cu putință, de centre de educație unde tineretul nostru să-și poată face pregătirea necesară lucrării pentru suflete în mijlocul poporului lor și în limba lor maternă.

4. În țările misionare unde mulți cari vin la cunoștința adevărului dintre oamenii inapoiți și neînvățați, indemnăm să se ia imediat măsuri să se desvolte un mai mare număr de lucrători și conducători dintre acești convertiți și răspunderea conducerii în diferite posturi să fie pusă asupra lor cât mai repede. Planul acesta va ușura foarte mult pe misionarii supraîmpovărați, le va asigura conlucrarea într'o mai mare măsură a lucrătorilor indigeni, va da stabilitate lucrării și va da naștere la o mai mare încredere în inimile membrilor Bisericii. De asemenea

1 Standul publicațiilor periodice.

recomandăm să se depună mai mare stăruință în ce privește educarea femeilor din aceste țări că în calitate de întemeietoare de cămin și tovarășe ale soților lor trebuie să fie în stare să lucreze cu succes pentru cauza lui Dumnezeu și să exercite o influență bună în favoarea religiei creștine.

Făcând planuri pentru întărirea lucrării lui Dumnezeu în toate țările,

trebuie să mergem totdeauna înainte prin credință în conducerea divină și cu încredere în lucrătorii noștri. Spiritul lui Hristos trebuie să stăpânească inimile noastre, și iubirea pentru suflete să fie centrul motor al vieții noastre. Ca cetățean al vreunei țări de pe pământ, fiecare trebuie să fie un supus credincios față de autorități și să se roage pentru conducătorii

țării sale; dar ca fii ai lui Dumnezeu, toți trebuie să știe că, în chip spiritual, sunt și cetățeni ai țării cerești și membri ai familiei lui Dumnezeu. Misionarii cari se află în țări cari nu sunt ale lor, trebuie să fie supuși autorităților civile oriunde ar trăi, dând onoare regilor și conducătorilor, așa cum ni se poruncește în Noul Testament.

(Va urma)

D. Florea

O scrisoare de salutare

La adunările Conferinței Generale am avut privilegiul să fac cunoștință cu fratele W. C. White, fiul Sorei White, și cu fratele Arthur L. White, care este nepotul sorei White, adică fiul fratelui W. C. White. Acest nepot al sorei White, un tânăr foarte distins și

bine educat, credincios urmaș al aceleia care a fost bunica lui, este astăzi în serviciul lucrării Domnului și anume în ramura aceea care are în păstrare scrierile, manuscrisele nepublicate și toate câte s'au scris de sora White. Dânsul a arătat un deosebit interes față de lucrarea

din România. La asigurarea că aceasta ar face o plăcere pentru membrii comunităților noastre cari iubesc darurile date de Dumnezeu prin Sora White, fratele Arthur L. White a scris următoarea scrisoare de salutare pentru toți frații și pentru toate surorile din țară:

Iubiți frați din România,

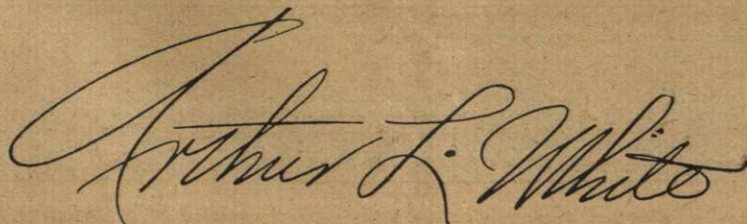
San Francisco, California 8 Iunie, 1936.

A fost un adevărat privilegiu ca în ultimele două săptămâni să venim în legătură cu lucrătorii noștri din toate părțile lumii cari s'au întrunit aci pentru Conferința Generală. A fost o plăcere pentru noi să ascultăm despre progresul lucrării în România atunci când s'au dat rapoarte de frații Olson și Florea.

Astăzi de dimineață la adunarea administrativă a Conferinței Generale s'a cercetat valoarea pe care o are pentru Adventiștii de Ziua Șaptea cercetarea soliilor cari au fost aduse poporului acestuia prin Spiritul Profeției și trăirea în armonie cu lumina pe care Dumnezeu a dat-o acestui popor. Raportul adunării acesteia va veni curând la îndemâna voastră așa că nu este nevoie să mai adaug și eu ceva.

Ne bucurăm de progresul care se face în a pune la îndemâna celor din România a scrierilor Spiritului Profeției. Ne simțim fericiți pentru faptul că aveți acum în românește cartea „Desire of Ages” (Hristos, Lumina lumii) și nădăjduim că va fi mult răspândită și că va face o bună lucrare. Sperăm ca în decursul timpului și alte scrieri dela Sora E. G. White să fie publicate în România, deoarece soliile pe cari ele le cuprind aduc nădejde, tărie și curaj, și ajută că fim pregătiți pentru ziua cea mare când va fi să întâmpinăm pe Domnul nostru.

Cu toată sinceritatea al vostru frate,

ZIUA EDUCAȚIEI

1 August, 1936.

Dimineața

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Lectură: „Progresul lucrării noastre de educație“, de Steen Rasmussen.
4. Lectură: „Tineri chemați să fie purtători de sarcini“.
5. Apelul predicatorului sau al presbiterului.
6. Colecta pentru fondul de Educație.
7. Închidere cu cântarea Nr. 65 (Flori de Lăcrămioare) și rugăciune.

○
P
R
O
G
R
A
M
○

După masă

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Lectură: Să grăbim venirea Mântuitorului“, de G. Proksch.
4. Lectură: „Institutul Biblic și progresul lucrării“, de M. Manea.
5. Închidere cu cântare și rugăciune.
6. Cântare de cor.

Pentru predicatorii și conducătorii Comunităților A. Z. S. din România. — Ziua „Educației“ anul acesta va avea loc la 1 August. Vizita ei fiind rară ar trebui să-i dăm cu atât mai multă atenție. Să facem pregătiri bune pentru această zi foarte însemnată. Buna reușită a ei va depinde foarte mult de pregătirea noastră. „Tot ce îți stă la îndemână fă cu toată puterea ta“, este porunca Domnului. Lucrul de seamă este să se creeze un interes mai viu pentru educație atât în cercul familiei cât și în școlile noastre.

Materialul, iubiți frați, este bine să se împartă mai din timp și la persoane cari pot să-l prezinte cu inimă. Programul se va executa dimineața și după masă. Executarea lui cade sub răspunderea Comitetului Comunității. Predicatorul sau presbiterul

va face un apel către părinți și către tineret. Scopul este de a determina tineretul să vină la școala noastră misionară. Acest apel să se facă și personal la tinerii cari sunt promișători. Persoanele pot să ceară dela școală informațiuni cu privire la condițiile de venire la școală în viitorul an școlar. Noi stăm la dispoziția celor doritori de informațiuni.

Cu ocazia zilei „Educației“ să se strângă o colectă specială pentru fondul de Educație al Conferinței. Din acest fond tinerii meritoși dar lipsiți de mijloace pot să fie ajutați. Nu trebuie să se neglijeze nici colecta săptămânală pentru Fondul de Educație.

Cu multă iubire creștinească

M. Manea

Căsuța poștală Nr. 71 — Brașov

Progresul lucrării noastre de educație

Unul dintre semnele încurajatoare al mișcării advente este dezvoltarea continuă a lucrării de educație. În ultimii ani s'a putut observa un spor în numărul școlilor ca și în numărul elevilor cari le-au vizitat. Aceasta arată că părinții, conducătorii responsabili și de asemenea și tinerii din rândurile noastre au ajuns tot mai mult la convingerea că pentru terminarea lucrării avem nevoie de o armată de lucrători sărguincioși și deplin consacrați lui Dumnezeu.

Este îmbucurător faptul când constatăm că în toate părțile, tineretul nostru este binevoitor și generos să răspundă chemării, să depună energia lor în serviciul lui Hristos, și că sunt bucuioși să meargă acolo unde Maestrul îi cheamă, pentru a întrebuița cu folos talentele lor.

Sunt aproape 65 ani de când noi întreținem școli. În anul 1872 s'a deschis primul institut de educație al denominațiunii noastre în Battle Creek, Michigan, S. U. A. și dela data aceasta, numărul școlilor s'a ridicat așa de mult, că azi avem 214 școli superioare și 2.130 școli elementare. În aceste școli activează 5.352 învățători cari instruesc aproape 100.000 elevi.

În Diviziunea noastră Europeană de Sud avem în prezent trei școli superioare și 38 școli elementare și misionare, cuprinzând și școlile din câmpurile misionare. Numărul total al elevilor în ultimul an, a fost de 1.424, iar al învățătorilor a fost de 72. În multe părți ale câmpului nostru avem totuși nevoie urgentă de noi institute de educație pentru pregătirea tineretului. Dar suntem deplin încredințați, că și în această direcție trebuie să facem progrese și mai mari, așa cum se poate observa și la alte ramuri ale lucrării lui Dumnezeu.

În timp ce cifrele amintite mai sus sunt un motiv de mare bucurie, totuși ceea ce ne aduce și mai multă încurajare, nu este numărul mereu crescând al elevilor, ci faptul, că mii dintre tinerii noștri găsesc pe Hristos și Li consacră inima, când ei vin în contact cu învățătorii creștini și cu conșcolarii lor temători de Dumnezeu, a căror influență lucrează asupra lor. Si afară de aceasta tinerii în școlile

noastre, primesc adevărata noțiune a însemnatei însărcinări, de a vesti Evanghelia în toată lumea, ultima însărcinare, pe care Mântuitorul a dat-o ucenicilor ca și poporului Său.

Neîntrerupt ne vin chemări după lucrători creștini bine pregătiți. Obiceiurile, clima, diferite limbi, fac necesar, ca în cele mai multe cazuri tineri și tinere să fie trimiși, să ocupe locurile sau posturile libere în nouile stațiuni misionare. Noi ne îndreptăm atenția spre școlile noastre, ca centre de pregătire, ca ele să ne vie în ajutor, să găsim tineri de cari avem nevoie, pentru a face față multelor chemări.

Anul 1935, în Diviziunea noastră, a fost un an bogat în ce privește trimiterea de misionari. De când s'a organizat Diviziunea noastră niciodată nu am trimis atât de mulți misionari noi, ca în anul trecut. Ei fac o lucrare bună și inimile lor sunt pline de bucurie, pentru că ei pot să lucreze pentru Maestrul lor. Mereu, mereu ne vin noi chemări. Având în vedere acest lucru, noi trebuie să ne îngrijim, ca în școlile noastre să avem o armată de tineri, cari sunt educați și sunt gata să ducă steagul Prințului Emanuel până la cele mai îndepărtate margini ale pământului.

Steen Rasmusen

Tineri chemați să fie purtători de sarcini

„V'am scris vouă tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău“. 1. Ioan 2, 14.

Pentru ca lucrarea să progreseze în toate ramurile ei, Dumnezeu cere vigoarea, zelul și curajul tineretului. El a ales tineretul ca să ajute la înaintarea cauzei Sale. Pentru a plănui cu mintea clară și pentru a lucra cu mâini curajoase, se cere multă energie proaspătă. Tineri și tinere sunt chemați să dea lui Dumnezeu vigoarea tinereții, ca prin exercițiul puterii lor, prin gândurile lor pătrunzătoare și acțiunile lor viguroase, ei să poată aduce onoare lui Dumnezeu și salvare pentru semenii lor.

Având în vedere chemarea lor înaltă, tineretul să nu caute după plăceri, sau să trăiască pentru satisfacerea eului lor personal. Salvarea de suflete să fie motivul care să-i inspire pentru lucrare. În puterea dată lor de Dumnezeu, ei să se ridice împotriva obiceiurilor rele și degradatoare. Ei trebuie să-și cumpănească bine pașii, amintindu-și că pe calea pe care merg ei, vor veni în urma lor alții. Nimeni nu trăiește numai pentru sine; toți exercită o influență fie spre bine fie spre rău. De aceea apostolul îndeamnă pe tineri să fie sobri. Cum pot ei să fie în alt fel când își amintesc că sunt chemați să fie con-

lucrători împreună cu Hristos, pătași cu El la abnegație și sacrificiu, la îndurare și fapte de binefacere?

Către tineretul de azi, de sigur ca și lui Timotei pe vremuri, se adresează cuvintele: „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un lucrător încercat, ca un lucrător care nu are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului“. „Fugi de poftele tinereții și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr'o inimă curată“. 2 Tim. 2, 15. 22.

Purtătorii de sarcini dintre noi sunt chemați la odihnă. Mulți dintre aceia cari au condus cel mai mult reformele instituite de noi ca popor au trecut deja amiaza vieții lor, iar puterile lor mintale și fizice slăbesc. Cu profundă îngrijorare, ne întrebăm: cine le va lua locul? Cui se va putea încredința interesele vitale ale bisericii, când stâlpii din prezent vor cădea? Cu îngrijorare privim asupra tineretului de azi, care va lua asupra sa aceste sarcini, și asupra cărora se va pune răspunderea. Ei trebuie să sprijinească lucrarea unde ceilalți o părăsesc, și purtarea lor va hotărî dacă moralitatea, religiozitatea și pietatea își vor menține supremația, sau dacă nu imoralitatea și necredincioșia vor strica și întuneca tot ce era mai de preț.

Cei ce sunt acum mai în vârstă ar trebui să educe pe tineri prin exemplu și învățătura spre a face față în chip mulțumitor cerințelor puse asupra lor de societate și de Creatorul lor. Asupra tineretului trebuie să se pună răspunderi mari. Se pune întrebarea: sunt ei capabili să se stăpânească pe sine și să stăruiască în curățenia bărbăției dată lor de Dumnezeu, urind orice lucru care ar avea în sine un miros de păcat?

Niciodată nu s'a pus atât de mult în joc, niciodată rezultatul nu a depins atât de mult de o generație, ca tocmai de aceia, care apare acum pe scena lumii. Niciun moment să nu gândească tinerii, că vor putea ocupa cu succes vreunul din posturile de încredere, fără a poseda un caracter nobil. Ar însemna să aștepte să culeagă struguri din spini sau smochine din ciulini.

Un caracter trebuie clădit piatră cu piatră. Trăsăturile de caracter necesare tineretului, spre a putea lucra cu succes pentru cauza lui Dumnezeu, trebuiesc dobândite printr'o întrebuițare înțeleaptă a darurilor lor, prin folosirea ocaziilor date lor de Providență și prin legătura vie cu izvorul a toată înțelepciunea. Caracterul lui Iosif și Daniel, este un exemplu bun pentru ei, dar numai în viața Mântuitorului ei pot găsi un model desăvârșit.

Tuturor le este dată o ocazie pentru dezvoltarea caracterului. Toți pot ocupa locul lor hotărît în planul cel mare al lui Dumnezeu. Domnul primi pe Samuel în serviciul Său încă din copilărie, pentru că inima lui era curată. El fusese dăruit lui Dumnezeu ca un dar consacrat, și El îl făcu să devină o lumină. Dacă tinerii de azi se vor consacra lui Dumnezeu ca și Samuel pe vremuri, Domnul îi va primi și-i va folosi în lucrarea Sa. Despre viața lor ei vor putea spune împreună cu Psalmistul: „Dumnezeule, Tu m'ai învățat din tinerețe, și până în prezent eu vestesc minunile Tale“. Ps. 71, 17.

În curând, tineretul va trebui să ia asupra-și sarcini, cari acum sunt purtate de servi mai bătrâni. Noi am neglijat timpul de a da tineretului o educație practică și solidă. Lucrarea lui Dumnezeu înaintează mereu și noi trebuie să ascultăm comanda: Mergeți înainte! Avem nevoie de tineri și tinere cari nu

se lasă influențați de împrejurări, cari umblă cu Dumnezeu, cari se roagă mult, și cari depun eforturi serioase să strângă cât mai multă lumină.

Servul lui Dumnezeu va pune în joc toată energia morală și mintală cu care natura, cultura și harul lui Dumnezeu l-a înzestrat; dar succesul lui va fi proporționat de gradul de consacrare și sacrificiu de sine, în care el își face lucrarea, mai mult decât de darurile naturale sau gobândite. Este nevoie de eforturi neîntrerupte și serioase, spre a primi însușiri prin cari poți deveni folositor. Dar dacă Dumnezeu nu conlucrează cu omenirea, atunci nimic bun nu se poate aduce la îndeplinire. Harul divin este elementul de seamă al puterii salvatoare; fără el toate eforturile omenestii nu ajută la nimic.

Oriunde Dumnezeu are de făcut o lucrare, El cheamă nu numai bărbați conducători ci și pe toți lucrătorii. Astăzi El cheamă pe tineri și tinere cari sunt puternici și activi la spirit și la corp. El dorește să angajeze în luptă contra spiritelor răutății în locurile cerești, puterile lor viguroase și sănătoase ale creierului, ale membrelor și mușchilor. Dar ei trebuie să aibă pregătirea necesară. Unii tineri stăruiesc să intre în lucrare fără însă a fi potriviți pentru aceasta. Ei nu pot înțelege că mai înainte de a fi în stare să învețe pe alții ei trebuie să fie instruiți. Ei se uită la bărbații cari cu puțină pregătire au avut succes în lucrare. Că acești bărbați au avut succes, este pentru faptul că ei au pus sufletul și inima la lucru. Dar cu cât mai cu succes ar fi fost in-

soiță lucrarea lor, dacă ei mai înainte ar fi primit ducația necesară.

Lucrarea lui Dumnezeu are nevoie de bărbați capabili. Dacă în viața de afaceri, educația și o bună pregătire sunt potrivite ca fiind esențiale; cu cât mai esențială este o pregătire bună pentru lucrarea de a prezenta lumii ultima solie a harului! Această pregătire nu poate fi câștigată numai prin simpla ascultare la predici. În școlile noastre, tinerii să fie învățați să poarte sarcini pentru Dumnezeu. Ei trebuie să primească o bună pregătire sub profesori cu experiențe. Ei trebuie să folosească în chipul cel mai bun timpul și studiul lor și să pună în practică cunoștințele acumulate. Se cere studiu și lucrare temeinică pentru ca cineva să devină predicator sau lucrător destoinic într'o ramură a lucrării lui Dumnezeu. Nimic altceva, afară de o pregătire temeinică, va desvolta valoarea darurilor date de Dumnezeu pentru o perfecționare înțeleaptă.

Învățământul din școlile noastre nu trebuie să se asemene cu cel din școlile superioare sau seminariile din lume. El nu trebuie să stea pe o treaptă mai joasă; cunoștința esențială de a pregăti un popor care să poată sta în ziua cea mare a lui Dumnezeu ar trebui să devină tema cea mai de seamă. Elevii trebuiesc formați în așa fel ca să poată servi lui Dumnezeu nu numai în această viață, dar și în cea viitoare. Dumnezeu cere ca școlile noastre să formeze pe elevi pentru împărăția pentru care ei au fost hotărâți. În felul acesta ei vor putea fi pregătiți să facă parte din armonia sfântă a mântuirii. — „*Sfaturi pentru învățători*“, p. 535—539.

Să grăbim venirea Mântuitorului

„Ziua Domnului însă va veni ca un hoj. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trzonet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul cu tot ce este pe el va arde. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr'o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?“ 2 Petr. 3, 10—12.

Din aceste texte ale Sfintei Scripturi reiese clar că stă în puterea

noastră de a grăbi ziua venirii Mântuitorului. Următorul citat din Spiritul Profeției ne arată cum este realizabil acest lucru:

„Cu o asemenea oștire pe care ar putea-o alcătui, tinerii noștri, bine pregătiți, cât de curând ar fi dusă în lumea întreagă solia Mântuitorului răstignit, înălțat și care stă gata să revină! Cât de repede ar putea veni sfârșitul, — sfârșitul suferinții, durerii și păcatului! Cât de curând, în locul unui petec de pământ aci, ars de păcat și dureri, ar putea copiii noștri să-și primea-

scă moștenirea acolo unde cei neprihăniți vor moșteni țara, și vor locui în ea pe vecie; unde „niciun locuitor nu zice: „Sunt bolnav”; și unde: „nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor“. „Educația“ pp. 260. 261.

Cât de repede am putea noi să mergem să întâmpinăm pe Mântuitorul nostru iubit cu strigăte de bucurie...

Cât de repede am fi liberați de toate păcatele și toate ispitele...

Cât de repede am putea să luăm în posesia noastră căminurile veșnice, unde vom locui cu Mântuitorul nostru în veșnicie...

Nu-ți bate inima mai puternic la acest gând iubite frate și iubită soră?

Privind mai aproape citatul de sus vom vedea că el se împarte în trei părți principale:

1. Solia,
2. Solii.

3. Pregătirea solilor.

În rândurile citate mai sus vom găsi învățături suficiente cu privire la sol și solie. Conținutul solie este clar și bine stabilit: aceasta este Evanghelia veșnică „a unui Mântuitor crucificat, înviat și aproape să vină“. „Tineretul nostru reprezintă pe purtătorii soliei“.

Unde trebuie să dobândească tinerii noștri pregătirea necesară pentru această nobilă datorie? *Unde vor găsi ei o bună pregătire?*

La această întrebare ne răspunde tot Spiritul Profeției: „Școlile noastre sunt instrumente deosebite ale Mântuitorului pentru formarea copiilor și a tinerilor în vederea lucrării misionare... Școlile noastre au fost întemeiate pentru ca să fie frecventate de copiii și tinerii noștri învățând să asculte de Dumnezeu și de legea Sa, spre a deveni apți pentru lucrare“. — *Sfaturi pentru învățători*“, pp. 149 și 264.

Cred că aici se găsește locul unde tinerii noștri trebuie să se pregătească pentru vestirea Evangheliei. Cred că aici ei pot întreține legăturile de prietenie cu Mântuitorul. *Cred că aici este locul unde ei trebuie să învețe a lucra și a se jertfi pentru Isus Hristos.*

Maestrul te cheamă, iubite frate și iubită soră! El vrea să facă din tine un lucrător capabil și folositor. Pentru aceasta, invitația ți-o adresează astăzi de a te înscrie în rândurile unde *Isus, marele Maestru*, te așteaptă și dorește a-ți da educația de cari ai nevoie.

Ce vei face tu iubite tânăr și prieten?

Vei primi invitația de a veni la școală pentru a-ți consacra viața lui Isus, sau vei continua să te interesezi de lucrurile acestei lumi cari sunt pământeste și trecătoare? Hotărăște-te azi înainte de a fi prea târziu!

G. Proksch

Institutul Biblic și progresul lucrării

Printre factorii de seamă cari au contribuit la progresul lucrării de Evanghelizare pe plaiurile țării noastre, a fost și Institutul Biblic — institut de educație pentru pregătirea tineretului advent.

Conducerea lucrării noastre, credincioasă îndemnurilor date de Spiritul Profeției și văzând nevoia mereu crescândă în raport cu dezvoltarea lucrării, a ajuns la convingerea că în Uniunea Română este absolut necesar un institut de educație, unde tinerii noștri se pot pregăti temeinic, pentru a putea corespunde nevoilor soliei de evanghelizare.

Având în vedere toate aceste lucruri, în primăvara anului 1924, cu ajutorul lui Dumnezeu a fost chemat la existență „Institutul Biblic“, în orașul Focșani, jud. Putna. Inceputurile modeste au fost încoronate de multe și bogate binecuvântări dela Bunul Dumnezeu. Pentru că atât locul cât și clădirea nu au corespuns multă vreme scopului urmărit, s'au făcut planuri să se clădească ceva din nou, după nevoie.

Într-o frumoasă grădină de zece pogoane, în apropiere de orașul Dicio-Sânmartin, Transilvania, s'a construit o clădire mai mare și în Noembrie 1926, Institutul Biblic și-a deschis cursurile aci. Mai târ-

ziu s'a ajuns la concluzia, că față de numărul mereu crescând al elevilor, este mai bine ca școala să fie așezată în alt centru, într'o clădire și mai încăpătoare. După multă chibzuință și cu ajutorul lui Dumnezeu, în primăvara anului 1931, s'a început construcția noilor clădiri din Brașov, amenajate mai bine pentru nevoile unei școli — clădiri cari stau ca un monument în frumoasa câmpie a Bârsiei — și în toamna aceluiaș an, cursurile au început aci.

Mâna cea bună a Dumnezeului nostru a fost în tot timpul cu școala noastră și ea s'a dovedit a fi un factor însemnat în dezvoltarea lucrării din România.

În anul 1924 când s'au pus bazele Institutului Biblic, numărul membrilor nu ajungea nici la patru mii, iar numărul lucrătorilor era redus. Azi, numărul membrilor trece de șasesprezece mii. Fără îndoială că la câștigarea acestui număr frumos de suflete, a contribuit în mare parte și tinerii cari și-au primit educația în Institutul Biblic, activând ca lucrători angajați.

În cei treisprezece ani de activitate, fiindă seamă de fiecare an, au luat parte la cursuri 755 elevi și eleve. Mulți dintre ei poartă azi răspunderi însemnate în lucrarea

Domnului. Dintre foștii elevi ai Institutului Biblic, 23 de predicatori poartă răspunderea lucrării în cele șase Conferințe din Uniunea Română, 30 predicatori ajutori și evangheliști caută azi suflete pierdute de staulul Domnului, 3 casieri îngrijesc de finanțe, 3 șefi de colportori supraveghează distribuția literaturii prin lucrarea de colportaj, 3 secretari la Departamente au grijă de bunul mers al acestor ramuri însemnate ale lucrării, 5 secretari îngrijesc de registre la diferite secțiuni, 1 ajută în lucrarea de redactare a revistelor, 1 misionar lucrează în Madagasgar, 2 tineri sârbi cari și-au primit educația în școala noastră, lucrează în Jugoslavia, 1 tânăr lucrează în Polonia, 5 învățători și 2 învățătoare sunt activi în prezent în Institutul Biblic și alți 5 sunt angajați la diferite servicii din lucrarea noastră. În total 84 de persoane cari și-au primit educația în Institutul Biblic câștigă azi suflete pentru împărăția lui Dumnezeu afară de unii dintre foștii elevi cari lucrează în colportaj și nu sunt cuprinși în acest număr.

Elevele care au frecventat cursurile, parte sunt angajate la birouri și la alte servicii, unele sprijinesc lucrarea în mod indirect ca soții ale

lucrătorilor evangheliști, iar altele ca bune gospodine în căminul pe care și l-au întemeiat.

Având în vedere aceste lucruri, avem convingerea că cei cari poartă răspunderea lucrării, vor sprijini mai departe lucrarea de educație, iar cei 16 mii de adventiști din Uniunea noastră vor ridica glasul lor și se vor ruga lui Dumnezeu pentru tinerele vâlstare cari vin în școală și pentru educatorii de aici, contribuind totodată cu ajutorul lor moral și material, la dezvoltarea și progresul Institutului Biblic, și vor îndemna pe tinerii merițiți să vină la școală.

La 13—15 Iunie anul acesta a avut loc încheierea celui de al treisprezecilea an școlar și anume cel mai frumos dintre toți anii școlari. Dintre cei 11 absolvenți din anul acesta, patru au fost deja chemați să lucreze în via Domnului, doi la biroul Uniunii, unul la Editură, iar cel de al patrulea în Conferința Moldova de Sud.

Facem un apel călduros către toți

membrii din Uniunea noastră și către toți câți iubesc lucrarea lui Dumnezeu, să contribuie cu acel leu pe săptămână așa cum am luat cu toții hotărârea; iar Conferințele să depună stăruință ca Fondul de Educație să crească, pentru ca tinerii valoroși dar săraci să poată fi întreținuți la școală. În privința aceasta serva Domnului ne dă următoarele sfaturi:

„Dacă sunt unii cari ar trebui să aibă parte la școală, dar nu pot să plătească suma întreagă a taxelor, Comunitățile să-și arate dărnicia lor ajutându-i.

„Afară de aceasta fiecare Conferință ar trebui să adune un fond din care să se dea elevilor merițiți dar săraci cari doresc să se consacre în lucrarea misionară; și în unele cazuri ar trebui să primească chiar daruri“. — „Mărturii“ Vol. VI. p. 213.

Lucrarea Domnului s'a dezvoltat așa de mult că bărbați fără o pregătire temeinică nu vor fi în stare să țină pas cu ea. De ani de zile

ne sunt date sfaturi prin Spiritul Profeției:

„Avem nevoie de tineri și tinere cu o înaltă cultură intelectuală, pentru a face lucrarea cea mai bună pentru Domnul. Am făcut ceva în direcția aceasta, dar suntem încă departe de ceea ce intenționăm să facem Domnul. Ca biserică, ca membri în parte, dacă am vrea să stăm fără de vină în ziua judecării, ar trebui să facem eforturi mult mai liberale pentru educația tineretului nostru, ca ei să poată fi mai bine pregătiți pentru diferitele ramuri ale lucrării celei mari, ce ni s'a încredințat. Ca un popor ce avem multă lumină ar trebui să facem planuri înțelepte, pentru ca mintea ingenioasă, a celor cu talente să poată fi întărită, disciplinată și desăvârșită în nobilitate în gradul cel mai înalt, în așa fel încât lucrarea lui Dumnezeu să nu fie împiedecată din lipsa de lucrători capabili, cari să facă lucrarea lor cu iscusință și credincioșie“. E. White. R. H. 28. IV. 1896. M. Manea

O amintire plăcută

Mult sunt amintirile frumoase din viața de credință dar sunt unele cari le întrec pe toate. Așa au fost zilele petrecute la școala misionară cu ocazia sfârșitului de an școlar.

Deși ajuns la școala misionară pe o vreme frumoasă și călduroasă totuși cu fiecă ceas ce trecea vedeam cum nori grei se tot strângeau și vântul se adăuga și el schimbând cu totul înfățișarea lucrurilor. A plouat și a fost vreme urâtă afară, și în Sabat, dar cine oare lua seama la toate acestea. Putea să tace și să plouă oricât, nimeni nu era impresionat de aceste lucruri. Și de ce? Numai cine nu a avut ocazia frumoasă de a fi petrecut aceste zile mărețe în căminul școlii, numai acela nu poate să-și dea seama de farmecul deosebit pe care l-au avut aceste zile pentru fiecare. Și motivul este prezența continuă a Spiritului Sfânt care a făcut ca inimile tuturor să se umple de bucuria apropierii de Dumnezeu în acest cămin ridicat pentru pregătirea servilor Săi. Cuvântările rostite, corurile executate cu inimă și dor de proslăvire a lui Dumnezeu toate au adus nota lor distinctă

în mulțumirea sufletească a celor veniți să guste din mana cerească a școlii misionare.

Mă gândesc cu drag la serbarea dată de clasa de absolvire, și această amintire plăcută va continua să rămână în mintea mea.

Din ajun, adică imediat după apusul soarelui, a început o muncă încordată. Fiecare ins din clasa de absolvire, și fiecare junior căuta să-și depună cea mai folositoare străduință pentru înfrumusețarea sălii, în vederea serbării ce trebuia să aibă loc a doua zi.

Corul repeta de zor și cu multă răbdare și perseverență, o cântare cam grea, dar pe care, cu ajutorul Domnului a ajuns să o pună la punct bine. Nimeni nu se simțea ostenit și dacă ar mai fi fost nevoie, ar mai fi rămas, dar fratele D. Dragomirescu, neobositul profesor și dirijor, nu a vrut să-i obosească prea mult, mai ales că toate corurile mergeau.

În adevăr este minunat spiritul de sacrificiu de care sunt cuprinși elevii școlii misionare.

Mă uitam apoi la sârguința cu care lucrau toți în seara aceea, cum ora târzie din noapte, era ora trei,

nu-i ostenea și nu le slăbise din zel, și-mi ziceam: Ce lucrare mare vor putea face acești tineri când vor pași în via Domnului. Pe bună dreptate și-au ales absolvenții de anul acesta lozinca: „Înainte în unire, din biruință la biruință — privind la Isus —“.

Dar iată că toate pregătirile fiind gata, și sala frumos curățită fiecare s'a retras în cameră pentru a se odihni cele vreo trei ore cât le mai rămânea până dimineața.

Când ne-am întâlnit din nou de dimineață, părea că dispăruse de pe fețele tuturor oboseala care se văzuse la unii în noaptea trecută.

Fiecare clipă ce se scurgea apropia și mai mult momentul solemn al începerii serbării. Dar deodată, când sala era în liniște, sunete cadențate de marș au început să se audă și cu pași rari și siguri și-au făcut intrarea ca niște mândri crainici, tinerii absolvenți ai clasei 1936, ce voiau să-și ia rămas bun de la tot ce le-a fost mai scump, plecând de aci înainte în largul lumii ca să vestească minunata mântuire prin Isus.

Programul cel atât de bogat și variat pe care oricine îl poate ur-

Clasa absolvenților școlii misionare din Brașov-Stupini pe anul 1936.

mări în revista „Ecolul” a mișcat pe toți din sală. Se simțea că tinerii aceștia vorbesc din inimă și că ținta și motto ales și le-au înșușit în totul.

O amintire au mai voit să lase tinerii absolvenți școlii și au ales pentru aceasta o pendulă frumoasă, care de fiecare dată când va face să răsună pe sălile școlii ecoul bățăilor sale dulci, va aminti de ei.

După terminarea programului fr. Paulini a ținut o cuvântare plină de îndrumări la muncă și consacrare pe altarul Domnului.

Încă un imn măreț cântat de corul școlii, strâns ca un mănunchi frumos de leviți în slujba altarului, o rugăciune plină de dor după prezența dumnezeirii, în care timp ceasul a adăugat o muzică plăcută prin bățiile lui cu un sunet de cristal curat, și iată că aceste zile de plăcută amintire luară sfârșit.

V. Florescu

Scrisoare deschisă către elevii Școlii Misionare

Iubiți tineri, elevi și eleve!

Gândesc că astfel, prin Cuvântul Misionar, voi putea ajunge la fiecare dintre dvs. acolo unde vă găsiți. În primul rând vă trimitem multe și călduroase salutări dela școală și dela cei cari au rămas aici.

Frații profesori, parte dintre ei au plecat deja în câmp și unii dintre dvs. îi veți întâlni prin Comunități. Elevii rămași aici la școală lucrează din zori și până în noapte la fermă, la ateliere și la înfrumusețarea căminului școlar, pe care îl veți găsi într-o haină nouă.

După plecarea dvs liniște, singurătate și monotonie s'a abătut asupra școlii noastre. Numai din când în când, cei rămași la școală, cântând câte o cântare, al cărei ecou răsună în răcoarea serii, întrerup prin aceasta monotonia.

În capelă a mai rămas încă decolul frumos de brad, împreună cu ținta și motto-ul absolvenților, ca o amintire a celui mai frumos an școlar — amintire care este încă proaspătă în mintea noastră.

Ținta cea frumoasă și motto-ul ce au fost scrise pe hârtie, dea Bunul Dumnezeu să fie scrise și în inima absolvenților cari le-au ales și în a noastră a tuturor. Numai floricelele ce împodobeau odinioară sala și parfumau aerul cu

mireasma lor, s'au veștejit, s'au uscat. Rostul lor a fost de scurtă durată. Ce trist! Menirea lor a luat sfârșit! Coloarea lor ruginie acum, arată că sunt lipsite de viață, și nu mai sunt bune pentru altceva decât să fie aruncate în pământul din care au ieșit.

Dar oare, așa să fie și cu amintirile cele frumoase, cu gândurile înălțătoare și cu sfaturile sublimе ce le-am primit la școală? Să aibă și ele aceeași soartă ca florile?... O, nu! Aceasta să nu fie! Ne rugăm la Bunul Dumnezeu, ca ele să trăiască și să fie călăuzitorii noștri în viața aceasta de pelerinaj, însoțindu-ne până vom ajunge în școala cea mare din lumea viitoare, unde Domnul Isus va fi profesorul nostru și unde vom învăța lucruri cu mult mai mari și mai frumoase decât învățăm azi în școala noastră.

O țintă nouă

Anul trecut, ne-am rugat cu toții la Dumnezeu ca anul școlar 1935 — 1936, să fie cel mai frumos an școlar. Această țintă ne-a însuflețit tot timpul anului și Domnul ne-a ascultat rugăciunea. Noi cei rămași la școală anul acesta, ne-am gândit la o nouă țintă pentru anul viitor.

Vineri seara, 26 Iunie, adunați în sala Nr. 5, am fost însuflețiți de Cuvântul Domnului și ceea ce

ne-a dat gânduri înălțătoare, a fost următoarea frază din partea servei Domnului pe care o citez, s'o cunoașteți și dvs cei cari nu ați fost prezenți:

„Avem nevoie de tineri și tinere, cari nu se lasă influențați de împrejurări, cari umblă cu Dumnezeu, cari se roagă mult, cari depun sforțări serioase ca să adune în ei cât mai multă lumină.” — „Sfaturi către învățători”.

Aceste cuvinte ne arată care este nevoia cea mare a bisericii advente. Tineri și tinere avem mulți în Uniunea Română, dar biserica are nevoie de tineri cari posedă însușirile arătate de Spiritul Profeției. Fraza citată mai sus cuprinde patru idei însemnate: Avem nevoie de tineri și tinere,

1. Tineri, cari nu se lasă influențați de împrejurări
2. Tineri, cari umblă cu Dumnezeu
3. Tineri, cari se roagă mult
4. Tineri cari depun sforțări serioase ca să adune în ei cât mai multă lumină.

După ce am meditat asupra acestor puncte însemnate, ni le-am luat ca țintă pentru anul viitor școlar, 1936—1937, contopindu-le într-o singură frază, care va constitui ținta noastră ca școală pentru anul viitor școlar: *Să facem cu ajutorul*

Domnului, ca anul viitor școlar să fie un „AN DE CONSACRARE”. Apoi ne-am consacrat cu toții Domnului și ne-am rugat pentru noi, dar și pentru dvs cari nu erați de față.

Rugați-vă și dvs la Bunul Dumnezeu ca să ne ajute la urmărirea acestei ținte și începeți chiar de pe acum să vă pregătiți și la 1 Octombrie să ne întâlnim cu toții sănătoși la școală împreună și cu alți elevi și eleve, pe cari îi veți aduce cu dvs.

Cu multă dragoste creștinească:

M. Manea

Căsuța poștală Nr. 71. — Brașov.

Atențiune

Elevii cari nu au cursul primar complet de 7 clase, pot da un examen de diferență, pentru a nu face cursul de pregătire de un an. Pregătirea în vederea acestui examen se face la Institutul Biblic din Brașov, dela 15 August până la 15 Septembrie 1936. Cei interesați pot cere din timp informațiuni.

Prin Isus la biruință

„Bucurați-vă”, ne îndeamnă apostolul Pavel. Și motive de a se bucura are creștinul la fiecare pas! Isus Hristos stă la dreapta copiilor Săi și le dă biruințe peste biruințe. Tocmai de aceea apostolul Pavel, știind că alături de Isus biruința este asigurată oricui, ne dă îndemnul să ne bucurăm.

Multe au fost și sunt biruințele pe cari Dumnezeu le-a dat poporului Său, și dintre acestea dorim să amintim și noi una întreită.

Dacă până acum câteva luni, revistele noastre ajunseser la un tiraj redus, în ultimul timp, datorită bogatelor binecuvântări pe cari numai Dumnezeu știe să le dea, tirajele revistelor noastre: *Semnele Timpului*, *Sfetnicul Vieții* și *Amicul Tinerimii*, s'au dublat, ajungând la câte 8.000 fiecare număr. Ba ultimul număr al revistei *Amicul Tinerimii* a trebuit să-l scoatem într'un tiraj de 10.000, și credem că va trebui să mai scoatem încă vreo 5.000, ținând seama de cererile vrednicilor și neobosiților noștri frați colportori.

Domnul să fie lăudat pentru biruințele pe cari le dă copiilor Săi

umili și credincioși. „Lucrul acesta nu se face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu”, zice Domnul, Dumnezeu are un plan hotărât cu publicațiile cari conțin adevărul prezent, și prin agenți cerești El va pregăti inimile oamenilor ca să fie primitoare de această literatură din care pot să cunoască planurile Sale pentru lumea aceasta.

Nu numai publicațiile periodice au luat un avânt uimitor, dar chiar și cărțile noastre sunt cerute și apreciate de cetitori. Atragem atenția fraților noștri în deosebi asupra cărții „Hristos, Lumina lumii”, care este cerută din ce în ce mai mult. În foarte scurt timp nu se va mai găsi spre vânzare, fiindcă tirajul a fost foarte redus. De aceea este bine ca cei ce doresc să aibă personal comoara de învățături cuprinsă în ea, s'o comande cât mai neîntârziat prin Cercul Misionar al Comunității sau direct la Editură.

Laudă să fie lui Isus, care duce pe poporul Său din biruință la biruință.

V. Florescu

Purtarea în casa Domnului

„Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!”

„Pentru sufletul credincios și umil, casa lui Dumnezeu de pe pământ este poarta cerului. Cântecele de laudă, rugăciunea, cuvintele rostite de reprezentanții lui Hristos, sunt mijloace rânduite de Dumnezeu spre a pregăti un popor pentru Comunitatea de sus, pentru acel mare serviciu divin la care nu poate lua parte nimic ce este necurat”.

A putea participa la serviciul divin, trebuie să fie bucuria cea mai mare a creștinului, trebuie considerată ca un privilegiu nespus de mare favoarea de a fi împreună cu copiii lui Dumnezeu într'o legătură atât de strânsă cu Tatăl ceresc.

Cum trebuie să ne purtăm în casa de rugăciuni, Serva Domnului ne dă următoarele indicațiuni: „Când

credincioșii intră în localul de adunare trebuie să păsească cu demnitate și să meargă fiecare liniștit la locul său. Dacă în camera aceea se află o sobă nu se cade să se strângă împrejurul ei într'o atitudine nepăsătoare și trândavă. Vorbe de rând, șoptiri și râsete nu trebuie să fie îngăduite în casa lui Dumnezeu, nici înainte nici după serviciul divin. O arzătoare și lucrătoare temere de Dumnezeu trebuie să caracterizeze pe credincioși. Dacă trebuie să mai aștepte câteva minute până a începe serviciul divin atunci fiecare să păstreze un adevărat spirit de devoțiune prin meditare liniștită, înălțând inima către Dumnezeu, rugându-se ca serviciul divin să fie de un special folos pentru propria lor inimă și aducând convingerea și convertirea altor suflete”. Minte trebuie pregătită să asculte Cuvântul lui Dumne-

zeu ca ea să poată fi impresionată și inima să poată fi mișcată”.

În timp ce predicatorul se pleacă în rugăciune „fiecare membru să-și plece capul și să se unească cu el în rugăciune liniștită. Când adunarea se deschide cu rugăciune ar trebui ca orice genunchiu să se plece în fața Celui Sfânt și toate inimile să se înalțe către Dumnezeu într'o tăcută devoțiune. Atitudinea lipsită de vieță a persoanelor ce vin în casa lui Dumnezeu este una din marile cauze pentru care predica nu are efectul dorit. Întreg serviciul divin trebuie să se facă cu solemnitate și cu temere, ca fiind în prezența Învățătorului mulțimilor. Când ascultați predica, amintiți-vă iubiți frați, că voi auziți vocea lui Dumnezeu, purtată la voi prin servul delegat de El. Ascultați cu băgare de seamă. Uneori tinerii și tinerele au așa slab respect față

de casa lui Dumnezeu și serviciul divin, că vorbesc mereu în timpul predicii. Iși arată fotografii, se ocupă de alte lucruri cari sunt mijloacele Satanei de a atrage dela Cuvântul lui Dumnezeu". „Tinerii să nu vină la serviciul divin pentru a dormita. În casa lui Dumnezeu nu trebuie să fie asemenea inși cari dorm. Când vă ocupați cu afacerile voastre trecătoare nu adormiți pentru că depuneți interes. Vom îngădui oare ca serviciul, care cuprinde în sine interese veșnice să fie pus pe o treaptă mai joasă decât afacerile vremelnice ale vieții? Dacă facem aceasta ne lipsim de binecuvântările, pe cari Dumnezeu ni le-a hotărât". „Fiecare trebuie să simtă că și el are de făcut ceva pentru ca adunările din Sabat să fie mai interesante. Nu vă adunați numai de formă ci pentru a vă schimba gândurile, pentru a comunica unii altora experiențele voastre zilnice, pentru a aduce mulțumirile voastre și pentru a exprima sincera voastră dorință după multă lumină divină ca să puteți cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care l-a trimes". Dumnezeu vrea să binecuvinteze pe toți acei ce se pregătesc astfel pentru serviciul Său. Ei vor înțelege ce însemnează să ai asigurarea Spiritului pentru că au primit pe Hristos prin credință".

„Faceți ca la ieșire să nu fie înghesuală sau vorbire tare, dându-și toți seama că se găsesc în fața lui Dumnezeu, că ochiul Său îi vede și că ei trebuie să se poarte ca în fața Lui. Prin gânduri nu trebuie să se strângă împiedicând astfel drumul altora cari vor să meargă. Casa de

rugăciune trebuie considerată cu un respect sfânt. Ea nu trebuie făcută loc de întâlnire, pentru a-ți găsi vechii prieteni, loc în care să se spună lucruri de rând sau să se trateze afaceri lumești. Asemenea lucruri trebuie lăsate afară din casa lui Dumnezeu și îngerii au fost desonorati prin răset tare, neglijență și prin sgomotul picioarelor ce se face auzit în unele locuri".

„E prea adevărat că respectul față de casa lui Dumnezeu aproape s'a stins. Să nu fie aceasta o cauză pentru lipsa de călduroasă temere de Dumnezeu în familiile noastre? N'ar fi bine să cetim mai des îndrumările pe cari însuși Dumnezeu le-a dat îngerilor ca noi asupra cărorora a răsărit lumina adevărului mareț, să putem imita pilda lor, în ce privește respectul față de casa lui Dumnezeu? Trebuie să ne luăm hotărâre fermă că iubind și respectând pe Dumnezeu ne vom strădui de acum înainte și mai mult, ca să ne purtăm într'un chip cât mai demn în casa Sa. Simțul moral al celui ce voia să se închine în casa lui Dumnezeu, trebuie înobilat, curățit și sfințit.

„Tot ce ne înconjoară trebuie să fie în armonie cu buna cuviință și legile lui Dumnezeu". Despre îmbrăcăminte membrilor sora White spune: „Mă simt îndatorată când intrând în casa unde se aduce închinare lui Dumnezeu văd neorânduială în îmbrăcăminte femeilor și a bărbaților. Toți trebuie să instruiți a fi credincioși, curați și ordonați în îmbrăcăminte, fără a recurge la podoabe din afară cari nu sunt la locul lor în casa de rugă-

ciuni. Nu trebuie să se poarte haine spre a fi văzuți de alții, căci aceasta încurajează neevlavia.

„De ce nu vrem să ne întoarcem la simplitatea noastră și la o viață plină de râvnă? Cauza pentru care nu mai suntem așa plini de râvnă este că am pierdut iubirea dintăi. Să servim și să ne pocăim ca să nu fie îndepărtat sfeșnicul din locul său".

Dumnezeu ne învață că noi trebuie să ne adunăm în casa Sa ca să cultivăm calitățile unei iubirii desăvârșite. Prin aceasta locuitorii pământului sunt pregătiți pentru locuințele pe cari Hristos vrea să le pregătească pentru toți cari sunt iubiți de El. Acolo ei se vor aduna în Sanctuar din Sabat în Sabat și din lună nouă în lună nouă ca să se unească în cântările cele mai marețe de laudă și mulțumire spre onoarea Celui care șade pe tron și a Mielului în veci și în vecii vecilor.

Nu am dori și noi iubiți tineri și tinere să ne pregătim printr'un studiu serios al Cuvântului și o purtare nobilă să ajungem de a fi demni de a fi primiți la picioarele Domnului cu toți copiii Lui? Oare apreciem noi destul Cuvântul lui Dumnezeu cu ocazia predicilor și dovedim aceasta și prin atitudinea noastră? Credem că este o desoanore a Numelui lui Dumnezeu dacă vorbim sau chiar râdem în casa Lui? Este îmbrăcăminte noastră destul de simplă, cuvincoasă și curată în conformitate cu numele pe care îl purtăm? — Citatele sunt luate din Mărturiile.

Brașov.

Edith Verzar.

Conferința „Moldova de Sud"

Comunitățile cari au ajuns ținta în Campania de Toamnă în anul 1935:

1. Cahul ... (prima pe Uniune);
2. Pechea; 3. Budești; 4. Grivița-Tecuci; 5. Iași I.; 6. Iași II.; 7. Pერიeni; 8. Strunga; 9. Poiana Nucului; 10. Șerbănești; 11. Berești-Taslău; 12. Răchitiș; 13. Răcăciuni; 14. Bârlad; 15. Duda; 16. Pângărași; 17. Serbești; 18. Bodești-Precesta; 19. Doljești; 20. Buțeni; 21. Cîcur-Mingir; 22. Desghingeni; 23. Bacău; 24. Bogdănești; 25. Dep. de Colportaj.

1. Mihail Hioară	130	Reviste.
2. Iorgu Bușor	123	"
3. Vasilica Tănase	100	"
4. Elena Alexe	100	"

Sutașii Campaniei de Toamnă 1935:

Minunea dela Cahul

Participanți la Campania de Toamnă din Comunitatea Iași.

Textul de aur: „Și tu Cahul, deși ești mic între Comunitățile Uniunii Române, totuși din Harul Domnului tu ești prima în Campania de Toamnă pe Uniune în anul 1935“.

În Cahul s'a petrecut toamna trecută o adevărată minune dumnezeiască. Această minune a fost văzută de scriitorul acestor rânduri.

Știm cu toții, că Basarabia de sud unde se găsește și Comunitatea Cahul a fost lovită de o mare secetă și în consecință și de lipsă, criză și foamete. Tot în acest timp de mare lipsă a avut loc și Campania de Toamnă.

Coletul mult dorit și într'adevăr așteptat, conținând revistele festive, sosind cu șase zile înainte de a începe Campania, frații din Cahul n'au mai așteptat ziua începerii, ci pornind cu un entuziasm sfânt la lucru imediat ce au sosit revistele, neținând seamă de nicio criză sau de alte împrejurări nefavorabile, au putut ajunge și trece peste țința lor până la ziua începerii oficiale. Așa, că în ziua convocării și de consacrare în locul acela pe amvon, unde de altă dată se prezentau revistele, cerându-se binecuvântarea Domnului asupra lor, de data aceasta au fost prezentate daruri bogate, cerându-se binecuvântările cerului asupra acestora. Semne de mare bucurie, recunoștință și de profundă mulțumire față de bunul Tată Ceres, Făcătorul de minuni, erau pe fețele tuturor ce participau la această serbare înălțătoare de încheiere a campaniei, care nu mai purta numele de Campania de Toamnă, ci campanie de bucurie, în ziua când alții de abia se gândeau la începerea ei.

Motivele de mulțumire erau: Ajungerea țintei în 6 zile. Ajungerea și trecerea țintei înainte de a se începe Campania. Strângerea pe cap de membru de 245 Lei. Ajungerea țintei în Comunitatea Cahul mai mulți ani de-a-rândul, figurând totdeauna printre premianți. Strângerea de daruri bogate în timpuri

de mare lipsă. Găsirea de suflete și familii noi pentru mântuire.

Poate zice cineva, că cele raportate mai sus încă nu pot fi numite minuni. Ținând însă seama de piedecile arătate mai sus și de alte multe dificultăți, pe cari nu le mai amintim aci, cari stau în calea răspândirii literaturii pe de o parte, iar pe de altă parte ținând seamă de strălucitul succes dăruit de Dumnezeu chiar și în împrejurările cele mai nefavorabile, ajungem la ferma convingere, că aci e vorba de un ajutor deosebit din partea Domnului, ceea ce numim cu drept minune. De altfel tot ce face Dumnezeu, adică toate lucrările Sale se pot numi, și chiar sunt, minuni. În felul acesta a înțeles și David minunile lui Dumnezeu, când zice: „Doamne, Dumnezeule, multe sunt minunile Tale pe cari le-ai făcut, și planurile Tale față de noi: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc“. Ps. 40, 5.

Iarăși o dovadă puternică și în plus, că acel Dumnezeu, care spunea poporului Izrail cu ocazia „Campaniei de Toamnă“: „Mergeți și cereți daruri mari, din comorile Egiptenilor, cari vă urăse până la moarte, și Eu vă voi da har înaintea lor“, mai trăiește. El care nu este legat nici de timp și nici de împrejurări, vrea să ne dea Harul Său și în campania frumoasă a anului 1936, care ne stă în față.

Ceva despre secretul succesului din Comunitatea Cahul, — Intre-

bând pe frații însărcinați cu conducerea Campaniei din Comunitatea Cahul de secretul minunatului succes, dânsii mi-au răspuns: „Frațe, ne-am rugat un an întreg între altele și pentru viitoarea Campania de Toamnă, votând înaintea Domnului o țință. Un alt secret al succesului este, că nu am forțat pe nimeni la lucru, ci am apelat numai la bunăvoința de participare a fraților și a prietenilor, ne mai dând reviste unor persoane, cari le-ar fi primit cu fețe întunecate: Spiritul în care au lucrat acești frați se potrivește cu cuvintele din Apoc. 22, 17. — Și Duhul și Mireasa (comunitatea) zic: „Vino!“ Și cine aude să zică: „Vino“, Și cel ce dorește să lucreze să vină; și cine vrea să ia parte la campania de bucurie să vină, căci va fi răsplătit de Dumnezeu“. Fie ca să ne putem cu totul în mâna Celui Atotputernic, ca lăsându-ne întrebunțați de El să putem înregistra încă multe minuni în marea Sa lucrare ce ne așteaptă.

O întrebare serioasă și un răspuns sincer. — Zici că nu merge Campania? Nu am înțeles bine. Nu merge campania, sau nu mergi d-ta? Domnul zice: „Mergeți și iați Eu sunt cu voi“, Trimiterea lui Isus este cea mai bună autorizație și ajutorul Său este sprijinul nostru. Prin credință, Comunitatea din care fac parte, va ajunge anul acesta 1936 ținta în Campania de Toamnă.

Doresc tuturor un succes deplin.

I. Prelitz

Important

Comitetul Uniunii a acordat anul acesta trei premii pentru Campania de Toamnă.

Premiul I. Toți aceia cari vor răspândi 100 reviste și vor preda casierului Comunității sau casierului Lucrării Campaniei de Toamnă sumele respective, vor primi câte un abonament la „Curierul Misionar“ și „Gazeta Slujbașilor“ pentru anul 1937. De asemenea aceștia vor putea trimite și fotografiile pentru publicare în „Curierul Misionar“.

Premiul II. Toți cei ce vor răspândi 50 de reviste și vor preda

sumele corespunzătoare, vor primi câte un abonament la „Gazeta Slujbașilor“ pe anul 1937.

Premiul III. Toți cei ce vor răspândi 30 de reviste de toamnă și vor preda sumele corespunzătoare, vor primi câte o „Straja Dimineții“ pe anul 1937.

La sfârșitul Campaniei de Toamnă, presbiterul Comunității sau președintele Comitetului lucrării Campaniei de Toamnă împreună cu casierul, vor face un tablou de persoanele cari intră în categoriile amintite mai sus, bine înțeles fie-

care grupă aparte. Acest tablou va fi apoi trimis Secretarului de Departamente din Conferința respectivă, care, la rândul său va întocmi un tablou general pe care îl va trimite la Uniune. Premiile vor fi trimise tot pe această cale.

Nu uitați deci a întocmi aceste tablouri și a le trimite la Conferință. Dea bunul Dumnezeu ca anul acesta să fie un an de vădit progres în ce privește activitatea noastră.

Ioan Reit

Secretarul Departamentelor
la Uniune

Adormiți în Isus

În seara zilei de 5 Iunie, 1936, cu câteva minute înainte de a începe ziua de odihnă, a adormit în

Domnul sora *Ecaterina Baciu*, în vârstă de 63 de ani. În tot timpul credințioșiei sale căuta să mărturisească pe Domnul Isus. Avea o mare râvnă să invite persoane la adunare, și se simțea foarte fericită când îi vedea că au răspuns invitației ei.

În tot timpul suferinței a dat dovadă de o mare răbdare și încredere în Domnul,

care o va învia în ziua venirii Sale.

G. Baciu

Prietena de adevăr *Maria Anghel Alexe*, în vârstă de 16 ani, fiica fratelui *Florea Anghel Alexe*, membru al Comunității Bazargic, a trecut la odihnă pe ziua de 12 Iunie, 1936, cu puțin timp înainte de a încheia legământ cu Domnul.

Era mângâierea părinților săi, fiind singura lor fiică. O boală nemiloasă a despărțit-o de părinții săi iubitori, dar numai pentru scurtă vreme, deoarece până în ultimele clipe s'a prins cu putere de făgăduințele Evangheliei lui Hristos. Credința ei umple de nădejde inimile părinților îndurerăți, că-și vor revedea fiica la marea de cristal în împărăția celor drepti.

La înmormântare au luat parte mulți oameni cari au ascultat cu atenție adevărurile despre venirea lui Isus și învierea dreptilor.

Cristil Dobre.

Sora *Ioana C. Ene*, în etate de 68 de ani, membră a Comunității Dracea, jud. Teleorman, a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 14 Aprilie, 1936.

Cu toate că suferințele erau nespuse de mari, credința sa în Mântuitorul și iubirea de frați creștea din zi în zi. Domnul îi va face și ei parte de învierea celor neprihăniți la venirea Sa.

Multe suflete dornice au ascultat cuvântul vieții cu ocazia înmormântării.

D. Paraschiv.

Sora *Elisabeta Luchian*, în etate de 69 de ani, membră a Comunității Răchiți, Botoani a adormit în Domnul pe ziua de 16 Februarie, 1936.

Avea o mare dorință să stea în mijlocul copiilor lui Dumnezeu, și ne mai putând veni pe picioare la adunare, ruga pe fiul său s'o aducă cu căruța. A fost o soră credințioasă în tot timpul cât a cunoscut pe Isus, care o va și ridica din mormânt la venirea Sa.

La înmormântare au luat parte membrii Comunităților Botoșani, Manolești și Răchiți, precum și multă lume care a urmărit cu atenție cuvântarea finută.

Sora *Aglăia Rotariu*, în etate de 53 de ani, membră a Comunității Dorobanți jud. Botoșani, a trecut la odihnă pe ziua de 4 Februarie, 1936.

Pe patul de suferință, uitându-se pe sine, îndemna pe cei de față, frați și surori, să rămână credințioși Domnului, pentru a putea primi cununa vieții. A fost înmormântată în cimitirul adventist, donat de dânsa.

Sperăm s'o revedem la venirea Domnului.

V. Tolan

Sora *Maria G. Bosângeanu*, în etate de 29 de ani, membră a Comunității Bacău, a adormit în Domnul în urma unei scurte dar grele suferințe.

A fost plină de încredere în Mântuitorul până în ultima clipă a vieții. La înmormântare a luat parte multă lume, care a ascultat cuvinte de viață din Evanghelie. Nădejdea noastră a tuturor este că o vom revedea la învierea celor drepti.

V. Munteanu

Fetița *Febina D. Ghioaldă* în etate de 11 ani, fiica fr. Dobre Ghioaldă, din Comunitatea Giurgiu, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 30 Aprilie a. c. Deși mică, iubia pe Domnul cu sinceritate și avea mare plăcere să-I servească. Era iubită de întreaga Comunitate pentru felul ei de vieață creștină.

cât și pe mama sa, care a fost chemată la odihnă mai înainte.

Vlad Mocanu

Fratele *Anghel Hrumăzescu* din Comunitatea Doljești, jud. Roman, a adormit în Domnul în ziua de 3 Aprilie a. c. Deși boala i-a provocat o grea și îndelungată suferință, a rămas credincios adevărului până la sfârșit.

La înmormântare au luat parte frații din Comunitățile Doljești și Strunga și o mulțime de săteni, cari au auzit cuvinte de mângâiere și de nădejde.

Sperăm să revedem pe acest frate iubit la învierea drepților.

Sora *Maria Enuță* în etate de 23 de ani, a fost chemată la odihnă în ziua de 30 Aprilie, 1936.

Incetarea din vieață a acestei surori a îndurerat profund atât pe soțul său, cât și întreaga adunare în mijlocul căreia se bucura de toată dragostea pentru purtarea ei demnă de urmat. Atât acasă, cât și la mormânt, unde s'a vorbit de speranța cea vie a creștinului, a asistat multă lume. În drum spre mormânt, corul Comunității Piatra Neamț a cântat imnuri religioase.

Credincioșia ei față de Domnul, ne întărește convingerea că o vom revedea la marea adunare a tuturor drepților din toate veacurile în Casa Tatălui.

Piatra Neamț.

Anghel Panait.

Băiatul fratelui *Ioan N. Dumitru*, din Comunitatea Pârlita, jud. Teleorman în etate de 17 ani, a fost chemat de Domnul la odihnă în ziua de 5 August 1935.

A fost crescut de mic alături de Mântuitorul, pe care a învățat să-L iubească, ascultând de poruncile Lui. Suferința i-a fost lungă și grea, dar spera că Domnul are să-l facă sănătos. În cele din urmă văzând că Domnul are un alt plan cu el, și-a încredințat soarta în mâna Lui. A sfătuit pe toți ai săi să rămână credincioși și să nu se întristeze de moartea lui, pentru că despărțirea va fi numai de scurtă durată. Ultimele cuvinte pe cari le-a rostit au fost: „Doamne Isuse, în mâinile Tale îmi încredințez sufletul”. Buzele sale au continuat a se mișca în rugă, până când s'au închis. Acest murmur al buzelor sale se va transforma într'un strigăt de bucurie când Domnul va chema din mormintele lor pe cei iubiți ai Săi.

Fratele *Marin Romănu*, membru al Comunității Crângeni, jud. Teleorman, în etate de 44 de ani, a adormit în Domnul pe ziua de 25 Martie 1936.

O fire veselă și liniștită, era gata să dea mărturie oricând și oricui despre iubirea Domnului și Răscumpărătorului său.

Immormântarea sa a prilejuit vestirea adevărului prezent unei mari mulțimi de oameni. Avem speranța că ne vom revedea în jurul „Tronului mare și alb”.

Marin Vișinică.

Fratele *Dumitru Varză*, în etate de 54 de ani, membru al Comunității Pereț, a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 7 Iunie, 1936.

Credincioșia și zelul cu care a mărturisit despre adevăr atât prin vieața cât și prin cuvintele sale, sunt o cheazăie că și el va fi chemat de Domnul la învierea celor drepți.

Fratele *Marin Mincinoiu*, în etate de 81 de ani, membru al Comunității Rădoești, a trecut la odihnă pe ziua de 7 Aprilie, 1936.

Cu toată vârsta sa înaintată, era neobosit în a servi pe Domnul cu bucurie. Credința sa în puterea Mântuitorului îl va învia la sunetul trâmbiței, când se va revedea cu toți cei ce au avut aceeași nădejde.

Tadeu A Dumitru, în vârstă de 12 ani, fiul fratelui *Andrei Dumitru*, din Comunitatea Pârlita, a adormit în Domnul în ziua de 30 Iunie, 1936.

Durerea părinților pentru această pierdere a fost mare, dar cuvântul Mântuitorului Hristos: „El n'a murit, ci doarme!” le umple inima de nădejde că Isus îl va deștepta din somnul acesta la venirea Sa, când se vor reîntâlni și vor rămâne nedespărțiți pentru veșnicie.

Arsenie Duică.

Sora *Stana I. Micu*, în etate de 79 de ani, membră a Comunității Dedulești, Râmnicu Sărat, a trecut la odihnă în ziua de 1 Iunie, 1936.

Domnul i-a adresat chemarea în ultimii șase ani ai vieții sale, pe cari i-a petrecut la picioarele Sale, ascultătoare de sfaturile Evangheliei mântuirii. A adormit mângâiată de gândul că cei trei fii ai săi împreună cu familiile lor nutresc aceeași nădejde care a însuflețit-o și pe ea, revenirea Mântuitorului Isus Hristos, și revederea în vșnicie.

Pavel Olteanu.

Sora *Paraschiva Grigore Niculae*, membră a Comunității Mărunțișu, jud. Dâmbovița, în etate de 73 de ani, a adormit în Domnul pe ziua de 21 Mai, 1936.

A fost o membră credincioasă, dând dovadă de aceasta până în ultima clipă a vieții sale.

Cu ocazia înmormântării multă lume a auzit cuvinte pline de nădejde din Sfintele Scripturi cu privire la mântuirea prin Evanghelia lui Hristos și învierea tuturor aceluia cari cred și trăiesc învățăturile ei.

Andrei Rizea.

Copilul *Emanuel Marin Pană*, în etate de 9 ani, din Comunitatea Peret No. 2, jud. Teleorman, a adormit în Domnul pe ziua de 24 Aprilie, 1936.

În timpul suferinței sale deseori era auzit rugându-se cu cuvintele din Psalmul 6, 2: „Ai milă de mine, Doamne, căci mă ofilesc!” Durerea cea mare a părinților a fost consolată de cuvintele de îmbărbătare pe cari le-au ascultat de pe buzele scumpului lor fiu în ultimele clipe ale vieții.

La înmormântare au luat parte membrii celor două Comunități din Peret, precum și multă lume care a ascultat cuvântul vieții rostit cu această ocazie.

Ioan Șună.

ANUNȚURI

Fratele Marin Andrei din Comunitatea Săpata de Jos, județul Argeș, roagă pe cei ce doresc să ia de suflet un băiețel, frumos și bun, născut din părinți adventiști, într-o perfectă stare de sănătate, să scrie pe adresa: *Andrei Marin, Săpata de Jos, Jud. Argeș.*

Cine știe adresa soriei Ana Cartesch și Sara Teutschländer, este rugat s'o comunice pe adresa: *Constantin Borzea, B-dul Basarab, No. 40 — Bucu-reșți.*

Fabrica de tricotațe Stroescu, din Ploești, are în proiect să înființeze o țesătorie mecanică cu războaie noi, și ne având loc pentru montatul nouilor mașini, vinde următoarele mașini de tricotațe, cio-rapi și mânusi, în perfectă stare de funcțiune și cu prețuri extrem de reduse:

1. Mașină No. 4/50 cm.
 2. " No. 5/45—40 cm.
 3. " No. 6/50—45—40 cm.
 1. " No. 7/45 cm.
 1. " No. 8/80 cm.
 2. " No. 9/80 cm.
- 5—6 mașini mici cu anexe No. 10—12.

1 mașină Jacquard Bunmuster cu patru conducătoare de fir și 5 rânduri de cartele pentru modele No. 10/100 cm.

Toate aceste mașini se vând cu bani gata, și cu garantare de soliditate și bună funcționare pentru mulți ani.

Adresați: *Stroescu, Tricotațe, Ploești.*

Caut două surori tinere, prezentabile, credincioase, amabile, temperament vesel, dispunând de cunoștințe comerciale, și ceva practică în comerț. E preferabil să cunoască limbile germană și maghiară. Una va lucra ca funcționară și casieră la sucursala Târgoviște, iar cealaltă ca funcționară la magazinul din Ploești.

Adresați ofertele cu pretenții modeste.
Stroescu, Tricotațe — Ploești.

Șofer-mecanic, cu nevastă pricepută la toate în casă, având și un copil de cinci ani, caut serviciu cu Sabatul liber. Pot îndeplini și alte servicii, ca portar, sau fecior în casă.

Molnov Ștefan. Str. Plevnei No. 236, etaj, Brăila.

Am de vânzare o mașină de sifon și o mașină de scos unt din lapte, în perfectă stare de funcționare. Doritorii le pot vedea la mine acasă. Adresa: *Indricău Petru, Com. Socodor, No. 336, Jud. Arad.*

Doresc să cumpăr o mașină de tricotat No. 5 sau 6/60. De asemenea am de vânzare o mașină de cismărie, aproape nouă. Cei interesați îmi vor comunica pe adresa: *Gheorghe Rădoniș, Râncezi, Prahova.*

Caut șofer Adventist cu bune recomandări, pentru camionetă. Curse București-Ploești și retur. Doritorii se vor adresa: *Niculae Berbecaru, Cartierul Bereasca 80, Ploești.*

NOU!

NOU!

A apărut al treilea volum de

Povestiri pentru copii

conținând povestiri atrăgătoare și instructive pentru copii. Volumul este frumos ilustrat, și atât prin forma elegantă, cât și prin povestirile sale, va procura copiilor clipe de fericire, pe cari nu le-ar putea avea altfel. Cereți-o cât mai de grabă la Editură. Prețul unui volum 30 lei.

ATENȚIE!

Cartea

Hristos, Lumina lumii

este din ce în ce mai mult cerută fiind apreciată pentru conținutul ei valoros. Deoarece s'a tipărit într'un tiraj redus, vă sfătuim să vi-o procurați cât mai de grabă.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100
Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.